

ȘCOALA NOASTRĂ

Revistă lunară de educație-cultură profesională și afirmare națională

Ziua istorică dela Palatul Regal

In ziua de 27 Februarie 1938, I. P. S. Sa Patriarhului Miron Cristea, președintele Consiliului de Miniștri oferă Suveranului noua Constituție în pergament, cu care prilej rostește o impresionantă cuvântare, spunând în rezumat următoarele:

Sire! Prin înalt decret poporul român a fost chemat la 24 Februarie 1938 să se rostească asupra Constituțiunii date de Majestatea Voastră și menită să dea temelie mai solidă Statului nostru. Urmându-se procedura, poporul român a dat învoirea sa noului așezământ pe care Majestatea Voastră l-a hărăzit României pe veci întregite. Depun procesul verbal cu rezultatul epocal al plebiscitului.

După terminarea jurământului membrilor Guvernului, Suveranul a rostit următoarea făgăduință:

— „Noua Constituție isvorâtă din necesități naționale și frământată de mintea mea și a sfetnicilor mei, Țara a primit-o cu un entuziasm care mi-a bucurat inima. Sunt cel dintâiu legat de ea și voi fi cel dintâiu protector al ei pentru binele poporului român“.

I. P. S. S. Patriarhul Miron rostește următoarea cuvântare:

„Majestate! In lumea creștinătății, cel mai mare praznic este Invierea Domnului, care a scos la liman

lumea nouă, lumea iertării: „Să iertăm toate pentru unire și unii pe alții să ne îmbrățișăm“. Când dl ministru de interne mi-a adus la cunoștință rezultatul plebiscitului, însoțit de sunete de muzici și de entuziasmul mulțimii, am văzut lacrimi pe multe fețe. Aceasta este dovada instinctului și înțelepciunii poporului nostru.

Sire! Cu sentimente de adâncă supunere și loialitate, dar și cu bucuria unui tineresc entuziasm, am istorica bucurie de a Vă raporta că țara a înțeles hotărârea Majestății Tale și cu glasul de profundă bucurie și-a dat învoirea față de Constituția Majestății Tale și a guvernului Tău. Națiunea română a arătat lumii, că din sufletul ei curat a isvorât principiile Constituției întărită prin glasul aproape unanim al voinței naționale. Azi s'a distrus hidra cu 21 de capete electorale, care a învrăjbit pe toți. Azi s'a luat păienjenişul de pe ochii tuturor. Azi s'a distrus zarva, ura, bătăile electorale, omorurile și locul lor a fost dat păcii, unirii bune înțelegeri.

Sire! Fii mulțumit, fii mândru, că Te-ai inspirat din geniul poporului românesc și ai dat țării o eră de înflorire. În numele țării întregi depun la picioarele Tronului devotamentul plin de admirație al guvernului și al națiunii. Iar ție, națiune română, îți spun: la muncă serioasă, ca să facem cu ajutorul tuturor o țară cât mai tare înăuntru și cât mai respectată în afară! Trăiască România! Trăiască ctitorul ei, M. S. Regele Carol al II-lea!

Cuvântarea M. S. Regele Carol al II-lea.

Suveranul a răspuns cu următorul discurs:

„Înalt Prea Sfinția Ta, Domnilor Miniștri, Domnilor! În aceste clipe înălțătoare de reînnoire a României, primul meu gând se îndreaptă cu adâncă evlavie

către creatorul ei, Regele Carol I, către Regele întregitor, scumpul și neuitatul meu părinte Ferdinand I și către toți cari alături de el au pălinit și au muncit ca să așeze țara în granițele ei firești. Opera ce s'a întărit cu atâta entuziasm în ziua de 24 Februarie 1938 e isvorâta din gândul înalt și din adâncul conștiinței mele și a sfetnicilor mei. Am procedat la aceasta, convinși că îndeplinim un comandament imperativ al vremii: consolidarea definitivă a neamului românesc. Noua Constituție nu este decât o puternică temelie pe care să se clădească o Românie înviorată, bogată, întărită. Ea arată, că drepturile sunt strâns legate de datorii. Aceste datorii constau în a lucra fiecare la locul lui pentru Patrie. Sunt hotărât de a păși cu toată tăria pe acest drum și de a întări munca în scopul obștesc. Scopul conducătorilor este de a veghea ca această muncă să se desfășure în cadrul ei normal. Numărul așa de mare al votanților îmi întărește convingerea că am îndeplinit o necesitate. De acum înainte țărani, muncitorii, factorii de producție, intelectualii vor avea prilejul să-și apere interesele în parlament. Ca păzitor suprem al intereselor neamului voiu veghea în orice clipă, ca spiritul nou să se păstreze neștirbit și ca munca poporului să fie cât mai rodnică. Trăiască România reînnoită!"

TEORETICIENI ȘI PRACTICIENI

de Iosif I. Gabrea.

Intr'un studiu, publicat acum câțiva ani ¹⁾, făceam constatarea că *structura sistemului școlar românesc este în grav desacord cu structura socială și națională a Statului Român și cu posibilitățile acestuia de dezvoltare*. Afirmăm totodată, că *a continua acest sistem ar însemna să pregătim în mod metodic dezechilibrul vieții sociale și naționale a Statului*, cu toate că școalele pretind a urmări contrariul. Firește, constatarea și afirmarea de mai sus erau însoțite de speranța unei puneri de acord a sistemului școlar cu structura socială și națională a Statului.

Intru cât această punere de acord întârzie și gravitatea consecințelor ei sporește, e util să reexaminăm chestiunea ; deocamdată, sub un singur aspect al ei : *al raportului între populația din școalele teoretice și cea din cele practice*.

În actualul sistem școlar, socotim ca *școale teoretice* gimnaziile și liceele, școale normale, seminariile teologice și liceele militare ; iar ca *școale practice*, școale de meserii, profesionale ²⁾, comerciale și de agricultură.

Tinerii, cari se pregătesc în școalele secundare teoretice, ca și cei cari își continuă pregătirea în învățământul superior, urmăresc, în majoritate, funcțiuni la Stat. Rareori un tânăr pregătit de aceste școale speră să-și poată face loc în viață fără gândul la sprijinul Statului.

Cei pregătiți în școalele practice, dimpotrivă, urmăresc și pot să-și facă loc în viață pe proprie socoteală ; în industrie, comerț sau practicând diferite meserii, agricultura, deci fără să-și pună nădejdea în sprijinul Statului.

Pentru o politică școlară realistă, nu este indiferent în spre care școale secundare se îndreaptă majoritatea tineretului.

1) Școala Românească. Structura și Politica ei. Ed. Institutul Pedagogic Român. București, 1933, pag. 100. Lei 80 Depozit Bibliotecii Cartea Românească, București.

2) Devenite, după 1936, gimnazii și licee industriale.

O elementară datorie de prevedere trebuie să vegheze prin urmare ca acest tineret să fie orientat și pregătit, în cece privește școalele *teoretice* și *practice*, potrivit cu nevoile și posibilitățile actuale și viitoare ale Statului.

În state, cu o altă prevedere în politica școlară, așa s'a procedat. S'a îndrumat tineretul mai mult spre școalele *practice* și mai puțin spre cele *teoretice*. După *Annuarie de l'instruction*, Genève, 1933, în câteva din aceste state, raportul între populația din școalele *practice* și *teoretice* este următorul :

Belgia: În șc. practice : 198.247 elevi (adică 77,7%); în șc. teoretice : 57.040 elevi (23,3%).

Bulgaria: În șc. practice : 173.993 elevi (adică 81,3%); în șc. teoretice : 40.270 elevi (18,7%).

Cehoslovacia: În șc. practice : 268.841 elevi (adică 74,1%); în șc. teoretice : 64.326 elevi (25,9%).

Olanda: În șc. practice : 162.981 elevi (adică 74,1%); în șc. teoretice : 57.094 elevi (25,9%).

Prusia: În șc. practice : 1.269.809 elevi (adică 72,8%); în șc. teoretice : 480.188 elevi (27,7%).

Ungaria: În șc. practice : 326.747 elevi (adică 81,9%); în șc. teoretice : 72.517 elevi (18,1%).

Prin urmare, în aceste state, numărul tinerilor pregătiți în școalele *practice* variază între 72,8% și 81,9%; iar al celor din școalele teoretice, între 18,1% și 27,7%. Aproximativ, cam $\frac{3}{4}$ din tineret în școalele *practice* și $\frac{1}{4}$ în cele *teoretice*.

Îndrumarea tineretului în număr de trei ori mai mare spre școalele *practice*, de cât spre cele *teoretice*, o socotim ca o foarte prevăzătoare măsură de politică școlară, dat fiind faptul că, pe de o parte, toate statele au o situație financiară șubredă; ceea ce nu le mai îngăduie să-și sporească obligațiile, față de un tineret pregătit pentru funcționarism; iar pe de alta, pare evident mai sănătoasă organizarea socială, în care practicienii sunt mai numeroși de cât teoreticienii.

În România, orientarea tineretului spre școalele secundare *teoretice* și *practice* cu începere din 1921—1922 și până în 1936, adică în tim de 15 ani, a fost următoarea (în afară de cursurile pentru ucenici):

*Elevi înscriși în învățământul secundar pe categorii de școli:
teoretice și practice.*

Anii	Școli teoretice					Școli practice				
	Gimnazii și licee	Școli normale	Seminarii	Licee militare	Total	Școli profesionale	Școli comerciale	Școli de meserii	Școli de agricultură	Total
1921-2	100541	16912	4741	1384	123578	5798	6756	7019	1676	21248
2-3	111064	19682	4741	1373	136860	6428	8623	7127	1941	24119
3-4	122998	21715	4741	1658	151102	8067	11348	8736	1051	30202
4-5	130523	23344	4862	1860	160589	9416	14617	10518	2828	37379
5-6	131951	24052	4658	2104	162765	11379	18264	13331	2730	45704
6-7	162030	25784	4813	2175	194802	13423	23876	14999	2625	54923
7-8	160139	27298	4969	2053	194459	13992	26837	15941	3384	60154
8-9	136975	26524	4784	2003	170286	14340	27260	15944	3830	61374
9-3	117887	24199	4413	2046	148545	14847	29630	18365	3286	66028
1930-1	110470	20293	4096	2011	136870	13497	28538	2997	2997	61939
1-2	111340	16421	2994	1945	132700	12501	23256	13570	2738	52065
2-3	115613	14423	2483	2120	134639	12127	17974	12259	4081	46441
3-4	117551	12187	2365	1935	134038	12397	16582	13250	3811	46040
4-5	119227	12736	2535	2104	136599	13440	15879	13721	3624	46664
2-6	128184	12034	2588	2167	144973	12941	16365	14565	3743	47614
Total	1876493	297604	59780	28938	2262765	174493	285834	196252	45345	701924

Din statistica de mai sus, rezultă că, în timp de 15 ani, elevii din școlile secundare s'au orientat astfel:

2.262.765 înscriși la școlile teoretice.

701.924 " " " practice.

Total 2.964.689

Procentual, cei 2.262.765 elevi înscriși în școlile teoretice reprezintă 75,4% din populația școlilor secundare; iar cei 701.924 elevi înscriși în școlile practice, reprezintă 23,6% din aceeași populație.

Prin urmare, în 15 ani, *tineretul* din școala românească s'a orientat aproximativ $\frac{3}{4}$ spre școlile teoretice și $\frac{1}{4}$ spre cele practice. Altfel spus, cu politica școlară de până acum, am pregătit $\frac{3}{4}$ din tineri pentru a deveni teoreticieni și numai $\frac{1}{4}$ pentru practicieni; adică exact contrariul de ceea ce s'a făcut în statele citate mai sus.

(Urmează clișeu care în lipsă de material tehnic nu-l putem reproduce).

În raport cu cei 28.556.164 copii înscriși în școala primară în aceiași 16 ani, cei 2.964.689 copii înscriși în școlile secundare înseamnă 10,1% din populația învățământului primar; cei 2.262.768 copii înscriși în școlile teoretice înseamnă 7,7% din populația învățământului primar, iar cei 701.924 copii înscriși în școlile practice înseamnă 2,4% din aceeași populație.

Situația, exprimată sintetic, prin $\frac{3}{4}$ din copii de școală secundară pregătiți pentru a deveni teoreticieni și numai $\frac{1}{4}$ spre a deveni practicieni, socotim că este cheia de boltă a politicii școlare actuale.

În special, extrem de slabă participare a copiilor din mediul rural la școlile secundare practice este de-a-dreptul îngrijorătoare: 0,2% la școlile profesionale, 0,5% la școlile comerciale, 0,6% la școlile de meserii și 0,2% la școlile de agricultură, (adică 2 copii din 1000), în țara cu 80% populație rurală, trăind direct din agricultură!

* * *

Se mai poate continua cu această situație în politica școlară, fără a primejdui în mod sigur și iremediabil speranțele cele mai legitime, legate de tineretul Țării?

Iată o întrebare cardinală în politica școlii românești.

Pentru cine cunoaște câtuși de puțin dramatica situație a tineretului actual, care nu-și poate găsi în societate utilizarea pentru care s'a pregătit, răspunsul se impune cu siguranță matematică: *politica școlară trebuie schimbată neîntârziat.*

Raportul de $\frac{3}{4}$ din tineret în școlile teoretice și $\frac{1}{4}$ în cele practice, trebuie răsturnat spre a avea $\frac{3}{4}$ în școlile prac-

tice și ¹/₄ în cele teoretice; adică, așa cum am arătat că se prezintă el în alte țări, cu mai multă prevedere în politica școlară. În ce privește Țara noastră, sunt motive speciale care să determine această schimbare în orientarea tineretului spre școalele teoretice și practice.

Statul Român, sporit cu provinciile, care s'au realipit vechiului Regat, și-a completat «cadrele» funcționarești de care a avut nevoie în anii următorii Păcii, cu elemente tinere. Ca atare, înseamnă că încă 15—20 ani, Statul nu va mai avea nevoie de funcționari în măsura de până acum.

Aceasta în cazul când s'ar menține numărul actual al funcționarilor Statului. Știm însă că s'a vorbit serios de o «simplificare» a aparatului de Stat; că s'a instituit chiar o comisie cu menirea de a studia simplificarea. E drept că această simplificare nu s'a realizat și nici nu e în interesul social să se realizeze: cei pregătiți pentru funcțiunile, pe care le ocupă, nu pot fi «deblocați», fiindcă ar rămâne fără rost în viața socială și ar constitui o nouă îngrijorare. Dar, dacă simplificarea nu s'a făcut, e tot așa de adevărat că nici amplificarea aparatului de Stat nu va mai continua. «Deblocarea cadrelor», efectuată în armată, este, în acest sens, un avertisment pentru toți funcționarii Statului.

Iată deci reștrânsă pentru mulți ani posibilitatea de utilizare socială a tineretului pregătit în școalele teoretice.

Este deci la locul ei întrebarea: dacă atâția tineri pregătiți până acum în școalele teoretice nu-și pot găsi locuri în direcția pentru care s'au pregătit, ce vor face cei 128.184 copii aflați în prezent numai în gimnaziile și licee?

Dacă este sigur că vor fi înșelați în așteptările lor, cine răspunde de această înșelare? Ce se va petrece în sufletul lor față de societatea, care i-a înșelat, în orientarea dată? Nu îngrijorează pe nimeni aceste întrebări? Nici frământările tinerilor, cari își caută, fără să găsească, o asimilare funcțională în societatea, care s'a bucurat cândva de venirea lor pe lume?

Soluția așa zisei «deblocări», pentru a face loc tinerilor, departe de a rezolva problema, mai degrabă o complică, prin alte rânduri de nemulțumiți, scoși înainte de vreme din funcțiunile, pe care le dețineau.

Datele situației arată cu putere de evidență că trebuie o schimbare radicală în politica școlară.

Aceasta să urmărească a da tuturor tinerilor pregătirea, cu care să-și poată găsi utilizare în viața socială. Dacă o asemenea posibilitate este restrânsă pentru mulți ani în direcția școalelor teoretice, rămâne deschisă calea pregătirii tineretului în școalele practice.

Să împânzim țara cu școale de meserii, după necesitățile fiecărui regiuni și localități, cu școale comerciale și mai ales cu școalele de agricultură. Socotim ca o eroare fundamentală în politica școlii românești nesocotirea acestor din urmă școale, în Țara noastră cu 80% populație agricolă. S'ar fi convenit ca reforma agrară să fi fost precedată de o maximă dezvoltare a școalelor agricole. Cei, cari au primit pământul, ar fi știut să-l folosească altfel de cum l-au folosit! Dar nu s'a făcut așa! S'a lăsat tuturor copiilor cale liberă spre școalele teoretice. Și ei s'au îndreptat spre ele, din neștiință și pentru că au fost și trebuie să fie școalele de elită; deci cu prestigiu atrăgător. Așa se explică faptul că în anii, în care ar fi fost de așteptat o înviore a economiei naționale ca o urmare a împrumutării, întâlnim în politica școlară numărul cel mai mare de copii în gimnaziile și licee: 162.030 — (în 1926—27), — iar în școalele de agricultură numărul cel mai mic: 2625!

Abia în ceasul din urmă pare că s'a înțeles eroarea de a nu se fi dat la timp atenția cuvenită agriculturii. Programul de realizări imediate al guvernului (Nov. 1937) anunță că economia rurală va fi țelul principal al preocupărilor lui. În acest scop, se va pune imediat în aplicare «tehnificarea și industrializarea agriculturii». Nu este însă nicio îndoială că succesul acestor reforme va depinde mai mult de factorul *om*, decât de mașinile agricole. Mașinile pot fi aduse de aiurea, oamenii, însă, nu! Reforma trebuie făcută deci cu oamenii, pe care-i avem. Dar aceștia sunt, în mare majoritate, fără nicio pregătire și conduși de vechi tradiții și obiceiuri, de cele mai multe ori, contrare unei bune culturi a pământului.¹⁾ Iată deci cele mai bune intențiuni pentru economia rurală condiționate de factorul *om*, pe care nu-l avem! Și nu-l puteam avea, cu

1) A. Corteanu: Industrializarea agriculturii? Universul, Nov. 1937.

politica școlară, care, în timp de 15 ani după împroprietărire, n'a reușit să îndrumeze spre școlăle de agricultură decât 2 copii din 1000!

* * *

Cum s'ar putea orienta tineretul mai mult spre școlăle practice, decât spre cele teoretice?

1. În primul rând, lămurind opinia publică asupra posibilităților oferite în viitor de pregătirea copiilor în școlăle practice, față de cele teoretice.

2. În același timp, organizarea unei selecții cât mai severe la intrarea în școlăle teoretice, — gimnazii și licee, — spre a admite numai pe cei cari au în adevăr însușiri corespunzătoare pentru aceste școlăle de elită. În prezent, câți candidați se prezintă, aproape tot atâția sunt admiși, chiar dacă nu posedă însușirile necesare. Exemplu, în toamna anului 1935, s'au prezentat la examenul de admitere în cl. I la liceele de băieți circa 10.847 candidați și au fost admiși 9296, deci aproape toți, din care foarte mulți cu media 5, deci foarte slabi. Aceasta dovedește că opinia publică a început să înțeleagă perspectivele din ce în ce mai reduse ale pregătirii în școlăle teoretice.

3. Modificarea art. 15 din legea învățământului secundar, care prevede că în gimnazii și licee se pot înscrie copiii, cari au terminat 4 clase primare; prin urmare sunt admiși chiar și fără concurs, în cazul când nr. candidaților este mai mic nr. locurilor. Modificarea ar fi de făcut în sensul ca să fie admis în gimnazii și licee nu oricine a absolvit 4 clase primare, ci numai cine are însușiri sufletești pentru a urma în aceste școlăle.

4. O politică școlară dela centru, de reducere treptată a școlălor teoretice și de înmulțire neîntârziată a școlălor practice.

*

Fără această schimbare de orientare în politica școlălei românești, cele mai bune intențiuni și străduințe rămân fără efect, iar rezolvirea problemei asimilării funcționale a tineretului în societatea, care l are, se tot amână în paguba celor mai vitale interese ale neamului.

SCURTE POPASURI PRIN ȚARĂ

de: George Perneșiu

In cadrul cursurilor «Asociației Generale a Invățătorilor din România», organizate în vara acestui an la Piatra-Neamț, consacrate mai mult pentru clarificarea unor idei și doctrine s'au făcut și numeroase excursii prin împrejurimi, în scop de a îmbina folositorul cu plăcutul. Intenționat conducerea asociației a fixat ca sediu al cursurilor acest oraș, care s'a bucurat întotdeauna de mulți vizitatori fiind stație climaterică și având în jurul său multe relicve istorice, apoi ctitorii de domni reminiscențe din splendidele epopei voevodale ale trecutului.

Mulți colegi au venit la cursuri pentru a vizita aceste locuri mărețe și pentru a-și curăța plămâni în ozonul brazilor, iar alții mânași și de sete intelectuală simțind nevoia de a se «reeduca» după cum foarte concis și lapidar definește dl Ioan Popa dela Universitatea din Iași — bărbat de mare alură — scopul acestor cursuri și de a trăi apoi câteva clipe, în confraternitate intelectuală cu cremenea țării și cu rapsozii pământului românesc.

Acestea cursuri au mai fost un fel de reazim intelectual deoarece după spusele lui T. Maiorescu: «Ori cât de mari ar fi forțele noastre, au nevoie de stimulente dinăfară». Spi-cuiri sumare din conferințele ținute la aceste cursuri, au apărut la timp în ziarele din capitală iar prelucrarea alor câteva conferințe de interes general cari trebuiau să se publice în această revistă — de către colegul I. Tătaru — au fost lăsate intenționate până acuma pentru o mai bună cristalizare, a căror actualitate încă nu este legată de timp. Prima excursie la care a participat și dl Țoni s'a făcut pe muntele Tarcău, în ziua de 11-VII. 1937 deplasându-ne pe o distanță de 80 km. până am ajuns în creierul munților, cu un tren mic pus la dispoziția noastră de către Cooperativa: «Albina» de exploatare forestieră din loc, la intervenția dlui Leon Mrejeru coleg și fost primar al orașului Piatra.

Pornisem de acasă la orele 4, atunci când lumina din faptul dimineții rupe întunerecul.

Sprîjinit pe umerii dealurilor din apropiere, soarele deschide leneș ochiul lui mare de foc.

Din subțioarele dealurilor umbrele lunecă încet, încet, de înecă valea cu întunerec.

Căsuțele mici și resfirate stau pitite în spinarea colinei. La fiecare gară școlarii conduși de învățătorii lor ne-au întâmpinat cu cântece și buchete de flori. Trenul mergea încet, așa că noi aveam timp suficient să ne dăm jos pentru a bea apă și apoi să ne urcăm din nou.

Unii colegi îi curățau drumul de bolovani și în fine alții îi cărau apă cu găleata. Ajunși la schitul Tarcău — de călugări — trenul a odihnit puțin pentru a strânge energii proaspete, iar noi cursiștii — în număr de 300 — am vizitat biserica și o mică uzină electrică care funcționa prin cădere de apă.

Ajunși la comuna Tarcău am poposit câteva ore în pădurea de brădet unde am luat masa și ne-am reîntors apoi spre casă. Ceva mai jos de confluența Tarcăului cu apa Bistriței, am făcut o oprire mai bine de o oră pentru a vizita mănăstirea Bistrița a lui Alexandru cel Bun, frumos restaurată în 1932 când s'au comemorat 500 ani dela moartea voevodului la care pelerinaj a participat și M. S. Regele împreună cu membrii guvernului.

Mănăstirea datează dela anul 1402, e amenajată pentru călugări, iar în biserica cea mare se află sub două lespezi de piatră mormintele lui Alexandru și a soției sale Ana. În dosul mănăstirii se vede și azi o spărtură în zidul ce o înconjoară, mare cât o ușe pe unde a fugit Petru Rareș la cetatea Ciceiu, când a fost urmărit de Turci.

Mănăstirea are și un frumos muzeu în care se poate vedea o bucată din haina domnească a lui Alexandru făcută din «brocat de velură» câteva arme vechi, multe înscripții și ceasloave.

Iconostasul și altarul mănăstirii sunt decorate cu multe podoabe de aur.

Din călătoria făcută ne-am reîntors acasă cu o mulțumire sufletească ce nu se poate traduce în vorbe, abia atunci când noaptea se lasă peste împrejurimi înghițindu-le. A doua ex-

cursie în jur de proporții par'că și mai grandioase am făcut-o la «Cheile Bicazului» imbarcați pe 10 camioane.

Drumul l-am depănat în două etape: până la marginea dinspre răsărit a cheilor cu camioanele iar de aici în sus prin chei până la lacul Ucigașului — Ghilcoș — vreo 10 km. numai pe jos. Acest defileu săpat de apa Bicazului poartă denumirea de «chei» fiindcă are forma de «V» mare. Poziția cheilor este înspăimântătoare! Vedeam pe unele colege cari erau nouice pe astfel de locuri că străbăteau acestea chei, cu foarte mare frică, făcând mereu la mătânii, ca nu cumva din înaltul cerului să se răstoarne vre-un bolovan.

Peisagile se succedau ca 'ntrun film exotic și nu știai că să admiri, opera în sine cu tot decorul său de perfecțiuni ori mâna și istețimea autorului.

A vorbi nu puteam, numai a privi!

Am ajuns apoi la lacul Ucigașului, unul dintre cele mai încântătoare din multele colțuri de rai ale țării noastre. Inchipuiți-vă în munți la o înălțime de 1300 m. un lac de trei patru ori mai mare decât Parcul Carol, făcut prin prăbușirea unor stânci, cari au înhis valea unui izvor.

De jurul împrejurul lacului cu apa ca lacrima, munți îmbrăcați în brazi seculari și stânci uriașe, de toate culorile curcubeului. Admirabil loc pentru o stațiune climaterică și de iarnă și de vară. Multe soiuri de peisage se pot vedea, atât la noi cât și prin alte țări, dar nu cred să se mai întâlnească alt undeva aceea frumusețe măreață și sălbatecă, prin care se deesebesc munții Moldovei.

Acolo, pământul, codrii, stâncile, pâraiele sunt încă în starea primitivă a naturii și nicăieri nu se vedește mâna omului cu prefacerile ei urâcioase și prozaice.

Cum să nu-ți bată inima de bucurie și de mulțumire în sânul unor locuri atât de mărețe și de poetice, locuite de un neam de oameni a căror înfățișare îți umple ochii și sufletul!

Locuri pline de aducere aminte a strămoșilor noștri, de poveștile fantastice și mai ales de doinele armonioase. La munte omul e mai simplu, viața lui este mai în liniște, năravurile sunt mai nevinovate!

Munteanu-i curat la suflet, liber la gând și la vorbă și verde la trup ca brazii sub care trăește și a trăit începând de când dușmanii au căutat să-i «vremuiască traiul».

Munții aceștia pentru el sunt și soarele pentru el răsare, deci nu trebuie lăsată pe mâna străinilor exploatarea acestor codrii. La reîntoarcere am vizitat «Domeniul Coroanei» din Bicz, reședința augustei noastre familii regale din timpul campaniei de pe Siret 1917. În ziua de 20 Iulie c. învățătorii cursiști au poposit la casa povestitorului Ion Creangă din satul Humulești — frumos refăcută — pe care tocmai se punea o placă comemorativă în amintirea alor 100 ani, dela nașterea poetului — cel dintâiu scriitor care ne-a redat sufletul și viața autentică a țăranului, păstrând tonul simplu și colorat al graiului popular.

Aici am întâlnit pe nepoata poetului, măicuța Sofica îngreunată de ani. Din acest loc am plecat cu mașinile la «Cetatea Neamțului» așezată la o înălțime de 400 m. Pe ruinele acestei cetăți unde cândva a bătut la poartă Ștefan, învățătorii au intonat cântece patriotice și recitat poezii.

După masă ne-am deplasat la «Mănăstirea Neamțului» — de călugări — așezată adânc în munți aproape de izvorul râului Neamț. Prima dată pe acest loc, călugării Siloam, Silo și Gavril au făcut un schit din lemn, iar ceva mai târziu Petru Mușat a început zidirea din piatră a actualei mănăstiri: Neamțu terminată și botezată de Ștefan. La reîntoarcere am vizitat: «Mănăstirea Agapia» — de călugărițe — pictată în întregime de maestrul Grigorescu, unde am văzut un splendid atelier de covoare și țesătorie, apoi «Mănăstirea Văratec» — tot de călugărițe — unde i-am admirat interiorul bisericii lucrat în întregime din aur veritabil, care te face să-ți aduci aminte cu evlavie de toți acei boieri cari au înzestrat-o. Ultima excursie a fost destinată pentru o ascensiune pe muntele Ceahlău, prilej de reconfortare și alpinism, unde fiecare a putut să-și verifice rezistența corporală.

Ca la toate excursiile și de data aceasta am avut noroc de timp frumos, deoarece pe vreme cezoasă ascensiunea este aproape imposibilă și fără farmec, neavând câmp de vedere. În zorii zilei eram aproape de poalele muntelui și vârful Ceahlăului — înalt de 1911 m. — îl vedeam aproape de tot, însă pe măsură ce înaintam par'că se tot depărta de noi, până când la un moment dat nu l-am mai văzut. Potecile se înmulțeau!

Câte un chiot mai auziam rareori pe lături și câteodată înainte sau îndărăt.

Toți fără să vrem eram respirați în grupe de câte 5—10 inși. fete, băeți, bărbați, femei, pe un front de câțiva km. păr'că am fi avut misiunea să încercuim acel vârf de munte. De cine să întreb? Incotro s'o i-ai? Nici un trecător nu se iveau, căci: «In temelul codrului». M. Eminescu lit. poporană.

I.

Cale nu-i, cărare nu-i
Că de-a fost vreodată cale
Ea s'a prefăcut în vale,
De-i cărare undeva,
Nu mi-o știe nimenea :

II.

N'o știe cucul nici haiducul
Nici feciorii vânători,
Că-i pierdură urmele
Ciobănași cu turmele,
Și-i pierdură semnele
Pădurari cu lemnele.

De aici a început adevărata ascensiune, dar cu toate acestea ne-am hotărît cu toții să urcăm muntele și am urcat neconținut 6 ore încheiate.

Când am ajuns la «cabana» turiștilor de pe Ceahlău, eram sleși de forțe însă priveliștile cari se succedau pe dinaintea ochilor noștri erau atât de atrăgătoare încât ni s'a părut mult o jumătate de oră, rezervată pentru masă.

De pe vârful marelui al Ceahlăului am putut privi Moldova până la Nistru, iar spre apus: «Țara de peste păduri» sau Transilvania, — cum o numiau strămoșii noștri — regiune înconjurată de toate părțile cu munți ca o cetate, după cum foarte frumos o descrie, acel ce o cunoștea, numit Nicu Bălcescu, sub titlul: «Ardealul» care din cauza politicii stupide de pe atunci și tânjind de dorul patriei pe care a cântat-o cu toată ardoarea patriotismului său învăpăiat, ca drept răsplată a fost exilat pentru totdeauna și s'a stins departe de ai săi în: Hotelul «Alla Trinacri» din Palermo.

La reîntoarcere am vizitat schitul de calugări «Durău», înființat de călugărița Mariana fiica voevodului de pe atunci, 1601.

Coborîrea de pe munți am făcut-o cam în pripă deoarece legiuni de nouri cu forme fantastice vedeam ridicându-și unul după altul fruntea lor tivită cu aur, cări au deslănțuit apoi o ploaie ce ne-a udat până la piele. Dar cu aceasta zi am încheiat seria excursiilor de plăcută aducere aminte, când am

putut să-mi cunosc măcar o unghie din pământul țării mele, care mă adăpostește și mă hrănește. Ca o completare a acestei călătorii de studii, la reîntoarcere dela Piatra înspre casă, am călătorit prin Polonia trecând prin orașele istorice: Sniatin, Colomea și Pocuția unde în 1411, Alexandru cel Bun a încheiat o alianță ofensivă cu actualii prieteni: Polonia.

De aici am trecut la alți prieteni și mai buni în Ceho-Slovacia prin pasul Iablonița deschis de râurile Prut și Tisa, loc pe unde s'au scurs și maghiarii năvălitori în jurul anului 896. Pentru cimentarea și mai mult a legăturilor de prietenie dintre noi și ei, Asociația Învățătorilor din Ceho-Slovacia, de sub conducerea dlui Vlása a delegat la cursurile dela Piatra-Neamț, pe colegul Jurek Juroslav din Letovice, care ne-a conferențiat românește în două rânduri, despre organizarea învățământului la ei.

Nouă învățătorilor — după cum a spus și dl Țoni — ne trebuie o cultură care să lege pe om de altul și pe toți de neamul lor, de țara lor, ori dacă noi nu cautăm a ne cunoaște țara nu o putem nici iubi. Din bruma de economie pe care o realizăm cu greu în decursul unui an școlar, să întrebuițăm jumătate pentru a ne reeduca, a ne cunoaște țara sau unii mai puțin norocoși, pentru a-și căuta de sănătate și să nu așteptăm scadența promisiunii Ministerului cu biletele gratuite pe C. F. R. care n'o să se întâmple după cum nu se va întâmpla nici deschiderea de «Universități pedagogice» pentru învățători, totul depinde de noi și de «Asociație».

Dl profesor Ion Popa dela Universitatea din Iași a anticipat cu privire la punctul ultim, că mult probabil în vara anului 1938 va cere autorizație Ministerului pentru înființarea acestei Universități pedagogice, unde vor preda gratuit profesorii 4 veri făcându-se și colocvii iar la urmă un examen de licență.

Ce bine ar fi de s'ar traduce în faptă această ingenioasă idee și dacă toți profesorii dela cele 4 Universități s'ar întâlni într'această părere!

INVĂȚĂTORII ȘI REGIUNILE ETEROGLOTE

de Constantin I. Băla

Articolul 158 din legea învățământului primar încadrează între județele cu populația eteroglotă și județul nostru.*)

Deci, urmează că aci vom găsi populație cu sufletul pornit împotriva culturii românești, pe cari o primesc în batjocură sau n'o primesc deloc, înființându-și ei altare culturale, unde sunt adăpați sufletește din culturi străine, ce-i fac periculoși dușmani ai acestui stat, care-i atât de ospitalier și tolerant față de ei.

Aci munca învățătorului e grea, fiind minată de școalele confesionale și bisericile străine de confesiunea noastră: ortodoxă sau gr.-catolică.

Legiuitorul și-a dat seama de toate acestea și-a vrut a răsplăti în mod deosebit munca acestor eroi anonimi conform art. pomenit mai sus.

Contra acestui art. s'au ridicat mulți, cotinuu după promulgarea legii.

Unii susțin că legiuitorul a greșit atunci când a numit județul: Bihor, Sălaj, etc. ca eteroglot.

Alții susțin că legiuitorul a fost nedrept față de fiii acestui județ — învățători — pe cari îi înlătură de a se bucura de aceste drepturi.

Ne vom ocupa de prima chestiune; determinarea unui județ ca eteroglot.

Cei nemulțumiți cer ca să fie numite regiuni eteroglopte numai satele, comunele, orașele cari au în majoritate minoritari: Unguri, Ruși, Bulgari, etc.

Ce îi determină pe aceștia să ceară acest lucru e ușor de înțeles: sunt și comune și-ncă multe, curat românești, și cred ei că munca grea nu e decât la școala cu elevi ce nu cunosc dulcea limbă românească.

Această idee, eu care am funcționat în comune cu procent de 100% minoritari săcui, o dezaprob și iată de ce:

* NB. Dezideratele cuprinse în prezentul articol, s'au tradus în fapt prin modificarea legii din 8 Aprilie 1937 — art. 180 din actuala lege. — (Nota Red.)

Dacă unul are copii ce nu cunosc limba statului, celălalt are o frecvență foarte slabă.

Iar dacă e greu să 'nveți pe copiii ce nu-ți cunosc limba, nu e mai ușor să desrădăcinezi o tradiție nenorocită infiltrată în sângele țaranului român, de fosta asupraitoare și stăpânitoare pe nedrept — Ungaria.

Celui dintâi la inspecții nu i-se cere ca elevul să fie tobă de carte, ci numai să știe și el îndruga câteva idei principale de obicei foarte rău pronunțate și alcătuite.

Celui de al doilea i se cere mult mai mult, mai ales când dl inspector nu-i depe aceste plaiuri.

Aci nu se uită la formă ci la fond; nu la felul de a se exprima în vorbire ci la fondul vorbirii.

Dealtfel elevul e considerat că are un bogat vocabular românesc deși în realitate nu-i așa; el având trei părți idiotisme și chiar cuvinte maghiare spre exemplu: megys, iagă, tintă, țeruzo, vospor, țucor, drot, etc.

Dar pentru aceasta să nu creadă vecinii noștri dela apus că Sălăjenii simt ca și ei dorul de a reînvia această Ungarie pe care ei o plâng și-o vor plânge mult numind-o mutilată.

Nu!

Departa de ei acest gând.

Acestea sunt numai răni ale dulcii limbi românești, făcute de cei ce ne-au persecutat ieri prin vestitele legi școlare ale lui Apony.

Sigur că poporul român a fost un popor foarte rezistent; astfel se explică cum în timpul robiei de aproape un mileniu se găsește nealterat idealul, conștiința națională,

S'au străduit Ungurii și-au încercat toate mijloacele legale și ilegale, omenești și neomenești de a face pe Românii transilvăneni, Unguri la trup, la port, la suflet, la limbă, la credință, etc., dar n'au reușit decât în parte.

Și-au reușit în județele cu populație deasă maghiară: Ciuc, Odorhei, Trei-Scaune și Mureș.

Aci au maghiarizat sate întregi românești ai căror Români azi sunt Unguri: la limbă, port. Conștiințele acestor Români încă sunt alterate; le-au rămas însă obiceiurile aproape neatrinse, numele trădându-le originea românească: Istrate, Nedelca, Avram, Ursu, etc,

Acesta e rezultatul tratamentului minorităților din fosta

Ungarie; și omenește ar fi să le măsurăm și noi azi cu aceeași măsură. Dar viața noastră Latină și aici își arată superioritatea față de această viață și rasă Arpadiană-Mongolă.

Fostul ministru al educației naționale, dl Dr. C. Angelescu, care pe drept a fost supranumit «Părintele școlii», luase o măsură foarte bine venită; aceia ca fiecare școală secundară să înfieze comune românești maghiarizate, căutând ca prin acest mijloc să putem mai ușor și mai repede a trezi pe acești frați pierduți pentr'un moment.

Nu s'a luat însă nici o măsură de desnaționalizare a minorităților și nici nu se va lua, pentrucă statul nostru e național.

Ne sunt suficiente 16 milioane de Români spre a înăbuși oricând atentatele interioare ale minoritarilor infideli.

În județele, unde populația maghiară nu avea o densitate, s'a încercat desnaționalizarea prin școală și apoi prin biserică dar n'au reușit pentrucă biserica noastră a observat acest lucru și-a înființat școli românești confesionale.

Ungurii au căutat să dărâme aceste școli confesionale ale noastre și mijlocul cel mai potrivit a fost neglijarea frecvenței.

Credeau că, nedându-ne carte, nu ne dau lumină; nu ne înarmează ei spre a ne ridica mâine împotriva-le.

Și-au reușit și-aici tot împarte și numai în comunele sărace și izolate. Țăranul, nefiind obligat să 'nvețe carte, a crezut de bine aceasta pentru sărăcia lui, întrucât va scuti taxă școlară, cărțile, etc. Și 'n timp ce în comunele cu populație ungurească se ridicau școli mărețe și se aduceau învățători bine pregătiți, în satele românești, școala se dărâma, acoperișul fiindu-i spart, geamurile la fel.

Învățătorul român, conștient de menirea lui, se certa cu țăranul acesta ursuz ca și vremurile, spre a-și trimite copilul la școală să 'nvețe două boabe. Și de multe ori acest învățător martir cădea și el în aceeași letargie, așteptând deslegarea durerilor lui și-ale neamului nostru, dela timp...

Ba se întâmpla în multe comune românești ca atunci, când bietul învățător reușea să adune satul în jurul lui, să fie ridicat de jandarmul cu pene și dus pe jos, zeci de kilometri la parchet unde era închis și anchetat ca un borfaș de rând, pentru fapte produse numai de fantezia Ungurilor.

Au trecut aceste vremuri de triste memorii și numai istoria sau câte un bătrân ni-le amintește.

Au scăzut la număr și acei martiri învățători cari erau purtați pentru nimic între baionete de jandarmii cu pene.

Aceleași au rămas însă proastele obiceiuri infiltrate în sângele nostru de a nu da atenția cuvenită școalei, despre care Leibnitz spune: «Dați-mi școala pe mână și 'n o sută ani schimb fața Europei».

Și dacă înaintașii noștri se străduiau ca școala aceasta, urâtă de statul maghiar, să fie cel puțin iubită și cercetată de Români, astăzi, când suntem la noi acasă se cade să facem la fel, luminând vlăstarele acestui neam închegat prin jertfe atât de mari.

Azi nu trebuie să rămână analfabet în satele noastre.

Cine scoate dela școală elevii spre a nu învăța carte, face o crimă națională ce trebuie sancționată.

Și dacă nu reușim să aducem vlăstarele neamului la școală în satele românești, n'avem decât să aplicăm legea obligativității ad litteram. E drept că la școlile cu elevi minoritari această lege nu trebuie, pentru că frecvența e 100% în timp ce la noi e sub 70% ceea ce însemnează că ne expunem de a fi pedepsiți conform legii.

Iată dar dreptatea legiuitorului făuritor al art. 158.

Sigur că aplicând legea obligativității ne expunem la neplăceri dar acestea să nu uităm sunt infinit de mici față de ale înaintașilor noștri.

Nu trebuie să descurajem, să dăm înapoi dela datorie și nu trebuie să fim nici numai trecători grăbiți prin aceste ținuturi stropite cu sângele oștirilor lui Mihai Vodă Viteazul.

Să rămânem stabili aci și să fim mândri că putem contribui cu ceva la înflorirea acestei Românie.

Să facem mai puțină politică de partid și mai multă școală; ea să fie politica noastră.

Să avem exemplul pe înaintașii noștri și să rămânem exemplul generațiilor viitoare.

Să avem scris în inimi cuvintele regale: «Dacă soarta nu m'ar fi pus în postul în care mă găsesc aș fi în mijlocul D-voastră!» M. S. Regele Carol II.

Copilul și școala să fie ținta noastră de toate zilele; cu el și prin ea neamul va prospera iar meritul va fi al tău învățătorule!

PAGINA STRĂJERILOR**O EXCURSIE STRĂJEREASCĂ***de Gh. I. Cristureanu.*

Excursiei întotdeauna i s'a recunoscut valoarea educativă. De când a luat naștere străjeria excursiei i se dă a și mai mare atenție, fiind considerată ca cel mai bun stimulent pentru dezvoltarea facultăților sufletești și punerea în aplicare a noilor cunoștințe câștigate în străjerie.

O astfel de excursie străjerească, au făcut străjerii și străjerele din centuriile I—VII și IX aparținătoare stolului școlii primare din comuna Jibou, conduse de învățătorii comandanți străjeri Gh. I. Cristureanu, Tiberiu Pop și Ioan F. Cherecheșiu, într'o frumoasă zi din toamna aceasta pe «Piscul Ronei» la 8 km. depărtare de Jibou.

La orele 9 străjerii gorniști au sunat pornirea din curtea școlii. În coloană de marș, în tot parcursul — până la râul Someș — străjerii au dovedit o bună dispoziție — cântând, cântece străjerești și imnuri naționale.

Trecerea râului s'a făcut cu podul mișcător. O mare parte dintre străjeri treceau pentru prima dată acest râu.

După trecerea râului cu și mai mulă însuflețire am pornit înspre școala comunei Rona unde am fost întâmpinați de dl. inv. dir. Ioan Bălăneanu, d-șoarele I. Nenu și N. Vlad, mai mulți săteni, sătence și un mare număr de elevi și eleve pregătiți să ne însoțească și ei.

După un scurt popas — în care timp am vizitat școala și mai multe gospodării, ne-am luat rămas bun dela Rona și cu toată hotărârea în marș ritmat cu cântece am străbătut satul, apoi peste câmp, văi și ogoare — plini de mult avânt spre locul destinat.

A fost o ocazie fericită pentru mulți cari nu făcuseră, drumuri așa de lungi și pe un timp așa de frumos să-și verifice puterile fizice și să aprecieze spiritul de colectivitate care te face să uiți slăbiciunile, antrenându-te și înfiorându-te de reușită.

După un scurt urcuș, câmpiile, dealurile și văile apăreau cât cuprinde a ochiul, înveșmântate în mantia galbenă aurie a toamnei.

Gânduri de cercetare și de muncă constructivă, se puteau observa — cum se înscriu în mintea celor mai mulți dintre noi.

Ca să ajungem în vârful piscului la o înălțime de 480 metri, ne-a trebuit multă osteneală.

După mai multe popasuri scurte, unii pe o parte, alții pe alta parte, alegându-și fiecare drumul pe care-l credeau mai scurt, unii spunând ghicitori alții mai multe glume și snoave, unii mai de vreme, alții mai târziu, iată-ne cu toții sus pe vârful piscului.

Urcușul a fost accelerat și de sunetul gorniştilor cari mai iuși de picioare au ajuns în vârf cei dintâi și prin sunetul goarnei lor îndemnav pe toți la urcare.

Se putea citi pe fețele tuturor mulțumirea ce se poate vedea pe fețele acelor cari sunt mulțumiți de ceea ce au făcut.

După o scurtă odihnă procedăm cu toții la recunoașterea satului nostru — pe care-l știam cu toții așezat ordonat la poalele dealului. Ne-am convins însă de contrariul că este respirat și că cea mai mare parte a lui este așezat pe coasta dealului.

Am căutat apoi să recunoaștem cele 10—12 sate răslețe așezate pe vârfuri de dealuri, pe podișuri, șesuri ari ascunse pe vre'o vale prelungită.

Nu după multă vreme au sosit și elevii școalei primare din Husia sub conducerea dlui inv. dir. Pastor Isaia și dș. inv. E. Mărășescu. După contemplarea naturii și a diferitelor forme ale solului — fiind ora mesei — după rostirea rugăciunii în cor — am luat masa.

La sfârșitul mesei comandanții străjeri ajutați de străjeri au început construirea unei troițe — din lemn — după un plan fixat dinainte.

Troița a fost ridicată de străjeri în vârful piscului — în amintirea celor trei martiri ai neamului românesc Horea, Cloșca și Crișan și a țăranilor din comuna Rona cari împreună cu preotul lor au fost schinjuiți și omorâți la poalele acestui pisc — pentru că au îndrăsnit să-și afirme românismul și drepturile lor pe aceste plaiuri.

Troița modestă ridicată de străjeri va rămânea mărturie

a trecutului până la ridicarea unei a mai impunătoare de către Desp. «Astra» Jibou.

A urmat apoi un bogat și frumos program străjeresc în prezența celor peste 200 de străjeri și străjere, din cari remarcăm următoarele puncte: Imnul Regal cor, Rugăciunea Tatăl Nostru, Imnul nostru cor, Cântecul Steagului decl., Horea, Cloșca și Crișan compunere, Straja decl., Glume, Ghicitori, Snoave, Țiganul recrut comedie, etc. etc.

Programul a luat sfârșit prin semnalul străjerilor — executat de către gorniști — care în asfințitul soarelui a făcut să tresalte în sufletul tuturor deplina mulțumire pentru împlinirea unei datorii către sine, către Neam, Țară, Rege și Strămoși.

Ajunși acasă pe 'nserat, unul dintre străjerii gorniști pe care nu l-a rășbit oboseala și-a ținut de datorie să sune stingerea — care s'a răspândit ca un duh binefăcător asupra întregii comune.

În timp ce luna mai mare și mai luminoasă ca de obicei se ridică falnică pe cer, luminând asupra troiței din vârful piscului și minunându-se parcă de munca modestă a străjerilor cari au menirea să făurească România Fericită de mâine.

Sănătate !

Cugetări :

Când discuți cu cineva, ia-l sub unul din aceste trei aspecte : ca superior, ca inferior și ca egal cu tine. Este superior ? Să-l ascuți și să-l urmezi. Este inferior ? Să-l înveți ! Este egal ? Să fii într'un cuvânt cu dânsul. Și așa ai scăpat de gâlceavă.

Nu-i liber omul, care nu-i stăpân pe sine.

Din Manualul lui Epictet.

IMBOLNĂVIRILE ȘI DEFECTELE FIZICE MAI FRECVENTE LA ȘCOLARI

de Dr. Nicolae Cotoi

Este în interesul pedagogului (învățător, profesor) să cunoască îmbolnăvirile și defectele fizice mai frecvente la școlari, deoarece acestea au o influență covârșitoare asupra progresului la studiu, precum și asupra dezvoltării intelectuale a școlarului. Aceste defecte și îmbolnăviri sesizate la timp pot fi îndreptate spre folosul comun al școlarului și al pedagogului. În celea ce urmează voi trece pe scurt în revistă aceste îmbolnăviri și defecte ale școlarului :

Durerea de cap : Este o suferință a școlarului care uneori nu are ecou în fața pedagogului și este considerat școlarul respectiv ca și simulant. De fapt aceasta îmbolnăvire este frecventă la școlari (20%), mai ales la sexul feminin. Durerea de cap este în legătură cu diferite defecte și boale ale ochilor, ale dinților, ale gâtului, ale urechilor în legătură cu turburări generale, (ca anemie, surmenaj, neurastenii) apoi în legătură cu turburări gastro-intestinale (constipație, indigestie, alimente alterate, cafea, ceai, tutun :) gastrite, auto-intoxicațiuni, în legătură cu boli de ficat, boli generale, ca tuberculoză, sifilis, etc., precum și turburări emotive, (distracții, sgomot, cinema, povești).

Boli și defecte ale ochilor : Între boalele de ochi ivite printre școlari cea mai gravă este *conjunctivita granuloasă (Trahoma)* boală contagioasă, care se prezintă cu roșeața ochilor, mâncărima pleoapelor și senzație de nisip în ochi (senzație produsă de granulațiunile de pe partea internă a pleoapelor.). Altă boală frecventă între școlari este *conjunctivita flictenulară (ezematoasă)*, caracterizată prin flictene ce apar la limită dintre corneea și sclerotică, înconjurată de o zonă de roșeață (hiperemie). Aceasta boală denotă o debilitate generală organică (T. B. C.) Sunt dese lovirile la ochi și corpii streini în ochi. Între defectele ochilor trebuie să menționăm în primul loc *miopia* (vederea de

aproape), uneori ereditară, este datorită alungirii globului ocular în sens antero-posterior în urma unei conformații deosebite a orbitei. Imaginea în aceste cazuri se face înaintea retinei și deci vederea este neclară. Acest defect se corectează cu ochelari concavi. Miopia poate să fie patologică și funcțională. *Hipermetopia*, un alt defect observat la școlari, aci diametrul antero-posterior a globului ocular este mai mic și imaginea se face după retină, iară corectarea în cazul acesta se face cu ochelari convexi. *Astigmatismul*, este neregularitatea suprafeței corneei, care denaturează imaginea. Acest defect de regulă acompaniază miopia sau hipermetropia. *Strabismul* este un alt defect al ochilor datorit mușchilor globului ocular, defecte care se îndreaptă prin operație. În termeni popular acest defect se numește «ciocuș.» Cei ce suferă de defecte a ochilor să plâng de dureri de cap, amețeli, insomnie, neurastenii, apoi roșeața ochilor lăcrimare și dureri de ochi.

Boale și defecte ale urechilor: Este destul de frecventă la școlari scurgerea purulentă din urechi *otită medie purulentă*, aceasta boală este mai mult o complicație a bolilor infecțioase generale, (scarlatină, difterie, etc.) și a bolilor de nas și gât. *Furunculoză conductului auditiv extern* încă este des constatată la școlari. Corpi streini în ureche, insecte apoi cerumen (dop de ceară) încă se întâlnesc frecvent la școlari. Datorită acestor defecte și boli ale urechii, școlarii devin parțial surzi și ca urmare vom constata la acești școlari o expresie a feței caracteristică (stupidă) defect în vorbire, voce slabă, lipsă de atenție, și plictiseală, apoi înclinarea urechii spre locul de unde vine șgomotul. Cei cu defecte de ochii și urechi vor fi plasați în școală în băncile prime.

Bolile și defectele de gât și nas: La școlari frecvent se constată *hipertrofia migdaliană* (amigdalele mărite), aceasta boală dă turburări de respirație și predispune la tuberculoză. Copiii cu aceasta afecțiune sunt palizi, debili uneori suferă de boli de corp, nas și diateză limfatică. *Vegetațiile adenoide* o altă boală foarte frecventă între școlari dă turburări de respirație, copilul respiră pe gură, are voce nasală, expresie de stupiditate, nervositate, astenie (este nevoie de operație). *Polipi* în nas hipertrofia cornetelor încă se constată la școlari mai puțin frecvent.

Boli și defecte ale gurii și dinților: Pe primul plan sunt

bolile de dinți cari nu dau dureri de cap, insomnii, neuralgii, adenite, și simptome epileptice, apoi produc turburări digestive din cauza bolilor de stomac și de intestine produse de puroiul înghițit din dinții cariati. Bolile de dinți dau degenerări fizice și intelectuale frecvente.

Boli de piele: Destul de frecvente sunt bolile de piele la școlari; ca și boala numită *impetigo (bube dulci)*, care apare pe față, trece la urechi și pe pielea păroasă a capului, dă adenite. Este o boală contagioasă este asociată de mâncărime, produce o stare nervoasă cu lipsa atenției din partea școlariilor. O altă boală de piele frecventă între școlari este scabia (râia), apoi *trichofitia* și mai rar *favusul*, toate aceste boli de piele sunt contagioase produc o anemie și o astenie nervoasă și ca urmare a acestora o lipsă a atenției și o întârziere în progres, deci vor trebui să fie aceste boli vindecate.

Boli generale: Intre școlari se pot constata și boli generale ca *tuberculoza*, *sifilis* cari trebuie descoperite la timp și luate măsuri de vindecare. Apoi în perioada școlară grasează *bolile epidemice*, cari trebuiesc descoperite la timp; cei bolnavi izolați pentru stavilirea răspândirii acestora.

Sunt defecte apoi la școlari datorite unor pozițiuni și atitudini vicioase pe cari le iau în bancă, cari defecte foarte cu greu se corectează ulterior, deci se va îngriji ca băncile să fie cât se poate de corespunzătoare, potrivite și comode.

Deci pedagogul desăvârșit va trebui să cunoască școlarul sub toate raporturile pentru a putea stabili situația intelectuală definitivă a unui școlar.

Cugetări :

Vrei să faci bine țării tale? Nu zidi case înalte ci întărește suflete alese. Căci mai bine suflete mari în case mici, decât sclavi ticăloși în palato strălucite.

Din Manualul lui Epictet.

PAGINA GOSPODĂRIEI**PREDAREA GOSPODĂRIEI ÎN ȘCOALA PRIMARĂ**

Spiritul vremii reclamă o cât mai mare dezvoltare în cultură și civilizație. Când într-o țară acestea două merg paralel, acel popor înaintează cu pași repezi spre idealismul ce și l-a înfiripat, iar acolo unde una se neglijează, realizările de ordin național și economic întârzie.

Cultura și civilizația care le-am putea numi ca două surori, le-am putea asemăna cu teoria și practica. Când una din ele am făcut, puțin am realizat, poate adesea nimic. Dar când merg mână în mână, realizările sunt uimitoare.

Școala noastră e îmbogățită cu multă teorie, iar practica o formează cea mai mică parte a învățământului. Practica am putea spune că este o dexteritate în ultimul plan și dacă a rămas eventual timp o favorizăm pentru realizări de a împăca programa analitică, sau mai bine zis de a salva o situație. În orice caz lucrul manual și desenul au multă preponderență, fapt constatat de noi înșine, cari am făcut chiar expoziții din acest domeniu, ori am vizitat expunerile altora.

Se știe că viața zilnică, primul lucru îți cere hrana, apoi celelalte. Pentru acest fapt care se numește existență, s'au dat lupte și se dau și azi făcând indivizii emulații între ei, chiar popoare se războiesc spre a-și crea un traiu mai bun. Dar nu toată lumea știe să se bucure de bunurile sale, căci lipsește experiența, teoria pusă în practică.

Hrana și curățenia ce formează un obiect pentru școala primară, este gospodăria. Gospodăria este știința cea mai importantă în viața noastră. Acestei științe să i se dea toată atenția. Deacolo o să cunoască celelalte popoare în ce grad de civilizație suntem, după bucătăria sătească a țaranului nostru. Nu e destul că poporul nostru are căomara plină cu toate bunătățile, dacă nu știe să le folosească în mod inteligent! O gospodină bună și din nimica știe să facă ceva.

Fără multă jertfă, iată cum putem instrui elevele noastre

în domeniul gospodăriei, mai ales când clasele sunt organizate străjerește pe centurii și cuiburi.

I. O oră să se facă teorie, lecție în care se va face conversație cu elevele despre curățenie și cum se pregătește o mâncare. Câte case, atâtea obiceiuri. Aceasta o formează — Pregătirea. — Se anunță cum se face un prânz. Invățătoarea explică două sau trei rețete care să formeze masa unei familii. Acestea explicații vor fi în conformitate cu regiunea, după starea materială a locuitorilor. Urmează recapitularea, felul cum au înțeles elevele despre celea spuse de către educatoare. Apoi asocierea, făcându-se comparații între felul obiceiurilor diferite de pregătire a bucatelor, scoțându-se în evidență ușurința și modalitatea bucatelor pregătite după sistemul lecției predate. Se generalizează titlul și felul de pregătire a bucatelor. Ca încheiere se dă elevelor să scrie rețetele acestor bucate în caetele de gospodărie și se propune după preferință cuibul care să puie în practică.

II. Cuibul ce își ia angajamentul să puie în aplicare lecția trecută, în înțelegerea lor personală fără intervenția educatoarei, își aduce materialul și vasele, șervetele și alte lucruri necesare în acest scop la școală, unde directorul școlii este obligat să puie la dispoziție o mașină de gătit, combustibil, masă, scaune, etc. Celelalte cuiburi își urmează lecțiile reglementare. Totuși e bine ca toată clasa să ia parte la întreaga practică, când cursurile la aceea școală se fac pe zile întregi. Practica ține 2—3 ore după felul complicat al prânzului. Programa analitică ne dă câte o oră. Deci procedăm în felul acesta ca să nu pierdem celelalte lecții.

După ce s'au terminat pregătirea bucatelor, cuibul respectiv aranjează și masa, servind persoanele invitate cari pot să fie corpul didactic din loc, ori din sat pe cine vor, cu aprobarea învățătoarei. Pe lângă fiert trebuie să știe și cum să servească, ca să nu ofenzeze pe nimeni și să se vadă gradul de cultură și civilizație. După sistemul acesta se pot organiza mai ușor cantinele școlare.

Constatarea: Educatoarea va gusta mâncarea fără să spuie nimic și va arăta într'o farfurie celorlalte eleve cum se prezintă, apoi vor gusta elevele la rând după voița lor fără constrângere. Ele declară în mod natural constatările lor personale, la care educ. își va da sentința ulterior.

În timpul serviciului ce urmează gustarea așa zis a publicului ales, celelalte eleve vor sta de față dacă se poate, spre a vedea cum se servește. În acest timp o străjeră din cuibul de serviciu anunță pe camarade, explicarea primului fel. După explicare sunt întrebate dacă au înțeles, iar cuibul de serviciu completează eventual rețeta spusă greșită. O altă străjeră spune felul al doilea în aceleași condițiuni. La fel celelalte.

Recapitularea practică. La rând câte o elevă spune înțelesul fiecărui fel de mâncare pregătită.

Asocierea: Părerea ce-și formează elevele asupra unui prânz bun și puțin costisitor.

Aplicarea: La casele lor vor face la fel.

Rozalia Oprea

inv. def. Marghita - Bihor.

REALIZĂRI PRACTICE

BCU Cluj / Central University of Cluj

ȘCOALA DE EXPERIENȚĂ DIN BLAJ

Unul din marile neajunsuri de care suferim noi românii este exagerata imitare a tot ceace vine din afara fruntariilor noastre, neglijând prin acest fapt o mulțime de lucruri de-o importanță vitală pentru existența noastră ca neam. Străinătatea a fost imitată (și încă mai este într'o oarecare măsură și azi) pe toate terenurile: politic, economic, cultural, artistic și educativ. Rezultatul se cunoaște, nu-l mai comentăm.

Când s'a observat caragialescul acestei stări, folia imitării s'a mai temperat, ajungându-se azi la o tendință care caută să scoată în evidență specificul nostru ca neam, adică ce avem noi mai al nostru și prin care ne putem menține ca neam, contribuind cu ceva la progresul uman.

Tendința aceasta care se accentuează în fiecare, zi pe toate terenurile, începe să-și dea rodul și în educație. Școala primară dela țară nici până azi nu-și vede realizat scopul, pentru simplul motiv că nu ține seamă de cerințele sufletești ale copilului dela țară și neglijează trebuințele mediului so-

cial în care viețuește. S'a căutat să se găsească o metodă în spiritul școlii active, care să țină seamă de acestea cerințe și de specificul nostru românesc și care să aplice în școala românească acestea principii.

Lucrul acesta a căuta să-l facă d. Toma Cocîșiu, în școala de experiență din Blaj, pe care o conduce de 10 ani, punând în aplicare această educație nouă, a cărui rod este încoronat de succes și care a atras atenția lumii noastre pedagogice, ba și a celei din străinătate, elogiindu-i-se munca depusă și curajul avut de-a înfrunța o mentalitate pedagogică geloasă de toate nouile concepții pedagogice și de trecutul ei.

În orice proces de educație, trebuie să se urmărească: a) Trezirea în copil a anumitor interese, b) Exercițierea anumitor funcțiuni și c) Să se dea anumite cunoștințe. A ținut seamă de acestea școala noastră? Nu, hotărît nu! Căci dacă ar fi ținut, n'am fi ajuns la starea lamentabilă de azi, când suntem doar la un jumătate de pas până la căderea în prăpastie, adică în haosul dezagregării școlii românești, John Dewey ne spune: «din punct de vedere psihologic este imposibil să se provoace o activitate fără un interes oarecare». Se trezește acest interes prin lecțiile care sunt lipsite de orice contact cu viața reală? Școala care nu ține seamă de trebuințele vieții pe plan spiritual și material, nu-și va ajunge niciodată scopul.

Bazat pe acestea, pedagogul dela Blaj, caută să adopteze mediului și mentalității copilului școala sa. Citez din lucrarea Domniei-Sale, mai recentă «Educația nouă în școala activă»: La această școală munca se desfășoară individual, spontan în libertate, căci elevul își alege de studiat subiectul, care-i place din programul minimal, alcătuit pe centre de viață în baza trebuințelor primordiale ale vieții: hrană, căldură, lumină, apărare, muncă, podoabe».

În ce constă metoda acestei școli? Elevul își alege un subiect către care are înclinare, care e pus în legătură cu interesul său, către ce-l atrage, căci nimeni nu lucrează împotriva voinței sale. După ce elevul și-a ales subiectul începe să-și revizuiască toate cunoștințele sale ce le are asupra subiectului (metoda aplicată de d. T. Cocîșiu a fost la cursul complimentar unde copiii au câteva noțiuni elementare din diferite domenii), începe să citească cărți din biblioteca școlii,

cercetează colecțiile personale sau din muzeul școlii, cere lămuriri dela învățător.

Ceeace a studiat este redat într'o mică conferință scrisă, asupra subiectului ales, pe care o citește ia fața clasei, însoțindu-și expunerea cu deseme și mici obiecte, exercitate de elev în atelierul școlii. Subiectul e legat de toate cunoștințele dobândite de elev. El este întreat de ceilalți elevi din clasă, căci fiecare se pregătește în vederea discuției, subiectul fiind anunțat mai dinainte, căutând să-și susțină părerile afirmate. Un exemplu de o astfel de lucrare : Centru de viață : munca și animalele. Unitatea de viață : plante de nutreț. Subiectul de viață : Trifoiul.

Lecțiile nu se predau după un orar fix, ci după unul mobil. Educatorul caută să dea un mediu prielnic elevului său, conform interesului și a trebuințelor vieții. fără ca să se dea cunoștințe cari nu sunt legate cu nimic de elevi. «Elevul observă, notează, experimentează, discută, desemează, construiește, rezumă oral, redactează, corectează, inventează (probleme de măsurare și calcul). Acestea sunt lucrările pe cari le orânduie orarul mobil». (Op. citat).

Acestea sunt principiile după care dl Toma Cocisju este condus în școala sa. Felul de predare, mai amplu, se găsește în lucrările D-Sale, pe cari le recomandăm cu toată căldura colegilor, cari din ele se deduce felul cum să eșim din letargia în care suntem înglobați prin nerespectarea trebuințelor vieții, a interesului copilului, a mediului social în care i dat să viețuiască, precum și ignorare specificului nostru ca neam. De altfel lucrările executate cu elevii D-Sale, au fost publicate într'o revistă, redactată de dâșii : «Păsai soare».

Cunoscând această metodă a noui educații și căutând să o explicăm în școală, vom aeuce un real serviciu copiilor dela țară, cari sunt chinuți în sisteme de educație inadapabile mentalității și sufletului lor și străine, pentru că nu sunt croite după felul nostru de traiu și de-a fi. N. O.

Nota redacției. — Au apărut în editura școlii de experiență din Blaj, următoarele, cari pot fi comandate direcției acestei școli :

1. Sugestiuni și practica (epuizat).
2. Metodul activ și creator.
3. Educația nouă în școala activă.
4. Revista «Răsai Soare» an. I. — VII.

CRONICA - INFORMAȚIUNI

— **Cum se vor primi și rezolva cererile la Ministerul Educației Naționale.** D-l ministru Victor Iamandi a semnat de curând o decizie prin care stabilește următoarele:

Membrii corpului didactic de toate categoriile și funcționarii de orice grad, dependenți de Ministerul Educației Naționale, sunt obligați a adresa cererile lor numai organelor instituite de legile de organizare a învățământului respectiv și de legea de organizare a ministerului care le va rezolva în limitele competenței lor; cererile cari nu pot fi rezolvate de organele școlare în subordine, vor fi înaintate urgent, cu referințele necesare, ministerului, spre rezolvare.

Petițiunile adresate direct ministerului a căror rezolvare este de competența legală a organelor în subordine nu vor fi luate în considerare.

Orice persoane interesate în afară de corpul didactic și funcționarii dependenți de minister, pot depune petițiunile lor, atât la registratura generală a ministerului cât și la registratura școalelor, revizoratelor și inspectoratelor școlare.

Nicio cerere nu poate fi primită de către alți funcționari decât acei însărcinați cu primirea corespondenței, cu excepția cererilor prezentate

direct ministerului, secretarilor generali sau directorilor, cu ocaziunea audiențelor în-cuviințate.

Cererile vor fi rezolvate, iar rezultatul comunicat petiționarului, în 5 zile dela data înregistrării.

Cererile care au nevoie de lucrări anterioare, cercetări și referate se vor rezolva în termen de 10 zile, afară de cele care au nevoie de avizul unor organe consultative speciale precum: Consiliul inspectorilor generali, Consiliul permanent, Consiliul de avocați, Comisia de numiri și înaintări, etc.

Aceste organe consultative sunt obligate să avizeze în prima ședință după primirea cererilor, cu lucrările complete.

Organele în subordine care n'au competența legală de a rezolva anumite cereri, ci numai de a le primi, de a referi asupra lor și apoi de a le înainta ministerului, sunt datoare a-și îndeplini aceste obligațiuni, în termen de 3 zile, dela primirea cererilor.

Ministerul le va rezolva în condițiunile prevăzute în articolul precedent.

În afară de cererile, care sunt urgente prin natura lor, sau dispozițiile legilor, ministrul, secretarii generali și directorii, pot acorda urgență

atunci când vor crede de cuviință, fixând și termenul de rezolvare și comunicarea răspunsului.

Nicio lucrare rezolvată, nu va fi încredințată celui ce o prezintă. Răspunsurile se vor expedia prin Serviciul Registraturii.

Petiționarii cari nu vor primi răspunsuri la cererile lor în termenele prevăzute mai sus, se vor putea adresa printr-o carte poștală Serviciului special al Secretariatului general, care va cerceta și lua măsurile convenite.

Este strict oprită intrarea publicului în birouri și staționarea pe sălile ministerului.

Membrii corpului didactic nu pot părăsi catedra, fără concediu aprobat. Cei cari se prezintă la minister sau la inspectorate regionale și revizorate, vor trebui să facă dovadă că au concedii aprobate. Dispozițiunile acestei Decizii se vor aplica și inspectoratelor școlare.

A. Audiențele la minister se fixează în zilele de Miercuri și Joi, dela ora 12 până la 13 jum. pentru membrii corpului didactic de toate categoriile și celălalt public.

Membrii corpului didactic vor fi primiți cu precădere.

Toate audiențele se vor solicita ministerului prin directorul său de cabinet, care le primește în toate zilele dela ora 11—13 jum.

B. Audiențele la secretarii generali se fixează în zilele de Marți, Miercuri, Joi și Vineri, dela ora 12—13 jum.

Membrii corpului didactic vor fi primiți cu precădere.

C. Audiențele la directorii generali se fixează în toate zilele de lucru, numai între orele 11 jum. — 13 jum. pentru membrii corpului didactic și între 12—13 jum. pt. public.

Funcționarii cari nu vor îndeplini dispozițiunile din prezenta decizie, sunt pasibili de următoarele pedepse disciplinare: amenda, suspendarea și punerea în disponibilitate.

— **Pensionarea membrilor corpului didactic.** Ministerul educației naționale, a dat o importantă decizie prin care:

«Membrii corpului didactic primar și secundar de toate categoriile, cari au împlinit sau împlinesc 40 ani de serviciu până la 1 Septembrie 1938, vor fi puși din oficiu în retragere spre a-și aranja drepturile la pensie, indiferent de vârsta ce au».

Situația directorilor de școli primare.

Tot Marți d. ministru Ia-mandi a semnat și decizia prin care:

«Directorii și directoarele de școli primare și grădini de copii, cari au 35 ani de serviciu împliniți în învățământ, se pun în disponibilitate de la direcție pe ziua de 1 Aprilie 1938.

Directorii și directoarele de școli primare și grădini de copii, cari au obținut și dețin direcții fără respectarea formelor legale, se demit din direcții.

Inspectoratele școlare vor

proceda imediat la verificarea situației directorilor de școli și vor înainta tablourile ministrului până la 1 Aprilie.

Inspectorii și revizorii școlari cari se vor constata că fac propuneri în afară de prevederile legii, vor fi demși din funcțiune».

— **Dela Asoc. generală a învățătorilor din România.** Președintele asociației generale a învățătorilor, dl D. V. Ţoni și dl M. Vasiliu vicepreședinte, au avut o audiență la dl ministru al educației naționale.

Dl Ţoni a prezentat dlui ministru un memoriu pentru revendicările materiale ale corpului didactic primar în legătură cu bugetul viitor.

I-a exprimat satisfacția organizației profesionale a învățătorilor pentru măsura ce a luat cu privire la înlocuirea din direcție a celor cu 35 ani de serviciu și la pensionarea din oficiu a celor cu 40 ani de serviciu, măsuri pe care corpul învățătoresc le solicită de mulți ani.

Dar măsura nu trebuie să se mărginească aici, a opinat președintele asociației, ci să se aplice și celor din control cu 35 ani de serviciu, iar pensionarea din oficiu să se aplice tot la 35 ani.

A mai cerut apoi :

a) Un decret lege prin care să se acorde gr. I tuturor învățătorilor definitivi și posedând o licență universitară, nedreptățiți față de cei cărora li s'a acordat acest grad prin

legea promulgată la 8 Aprilie 1937, fiindcă posedau licența la acea dată.

b) Acordarea dreptului la gradația militară — tot printr'un decret lege — tuturor acelor învățători cari au luat parte la războiul unității naționale, fiind absolvenți din seriile 1919 și 1920 sau voluntari.

c) Rectificarea datei de înaintare a celor reușiți la examenele de înaintare la gr. II din 1936 și 1937 — 1 Sept. 1936 în loc de 1 Sept. 1937 cum s'a decis — fiindcă eveau dreptul să dea acest examen încă din 1935.

d) Achitarea sumei de un milion acordată de dl ministru Dr. C. Angelescu, Asociației generale, pentru »Casa Învățătorilor«, ce se va clădi în București, sumă care a fost întrebuințată sub regimul trecut pentru repararea clădirii ministerului în urma focului dela începutul lui Ianuarie și despre care fostul ministru dl I. Petrovici, a declarat că înțelege să fie restituită fără întârziere Asociației.

e) Achitarea sumei de 100.000 lei acordată tot de dl ministru dr. C. Angelescu ca o contribuție la fondul pentru ridicarea unui local de școală în Ipotești, jud. Botoșani.

Dl ministru a găsit îndreptățite cererile învățătorilor care pretind gr. I, a celor cu rectificarea datei de înaintare la gr. II și va face ca să fie satisfăcute.

Pensionarea din oficiu nu s'a putut face de-oacmdata

decât la 40 ani de serviciu, fiindcă altfel Casa de pensii n'ar putea face față sumelor de care ar avea nevoie.

Este profund mulțumit de sistemul de recrutare al organelor de control și schimbarea acestui sistem cât mai repede este una din cele din-tăi preocupări ale sale.

Va căuta ca ministerul să achite în timpul cel mai scurt suma acordată pentru Casa învățătorilor din București, ca și aceia pentru școala din Ipotești.

— **Monopolul abecedarelor.** D. ministru al educației naționale, a semnat o decizie prin care se institue monopolul alcătuirii, editării și tipării abecedarelor.

Decizia are următorul conținut :

«Se institue pe seama ministerului educației naționale monopolul alcătuirii, editării și tipării abecedarului pentru școlile primare.

Autorizațiile date pentru abecedarele în curs de execuție se mențin.

Casele de editură sunt obligate să declare, în termen de cinci zile dela apariția aceste decizii, numărul abecedarelor autorizate ce au în depozit.

O comisiune compusă din : inspectorul general șef al regiunii, un învățător delegat de ministru și un delegat al asociației editorilor va verifica la fața locului declarațiile caselor de editură și va încheia procese-verbale de

constatare pe care le va înainta ministerului.

Tipărirea și distribuirea de noi abecedare, afară de acelea autorizate și constatate în depozit la casele de editură și afară de acela alcătuit și editat de ministerul educației naționale, sunt interzise.

Direcțiunea învățământului primar și normal va recomanda persoanele competente pentru alcătuirea noului abecedar, care trebuie să fie gata depus, spre aprobare, până la 15 Mai 1938.

Un regulament special va determina organizarea tipării și distribuției la școli.

Comisia pentru întocmirea abecedarului.

În legătură cu cele de mai sus, s'a numit următoarea comisie pentru întocmirea abecedarului: d-na Alexandrina Demetrescu, inspectoare generală școlară; Rađu Petre, profesor de pedagogie la școala normală de fete «Oteteleșanu» din Măgurele-Ilfov; C. Dimitriu, învățător superior în București; I. Modreanu, învățător gr. I din Iași și I. Ciolan, învățător gr. I din Porcești-Sibiu.

— **Examenul de definitivat.** În vederea examenului de definitivat din acest an, Ministerul Educației Naționale a luat următoarele dispozițiuni în legătură cu examenul de definitivat al învățătorilor :

Învățătorii cari sunt obligați să se prezinte la exa-

menul de definitivat, trebuie să înainteze cerereade înscriere la acest examen, prin revizoratele școlare, inspectoratele regionale respective care vor întocmi tablouri și le vor înainta președinților comisiunilor examinatoare, cu dosarul cererilor și proceselor-verbale de inspecții. În aceste tablouri vor fi trecuți toți învățătorii și învățătoarele dela școlile primare și dela școlile de copii mici (grădini de copii) cari, la 1 Mai 1938, au trei ani de funcționare efectivă în învățământul primar, având la bază diploma de învățător și titlul provizoriu la data ținerii examenului.

În conformitate cu dispozițiunile art. 180 din lege, învățătorilor cari funcționează în prezent în comunele teritoriilor alipite, cu populație în majoritate de altă origină etnică, sau cu români desnaționalizați și cari și-au luat angajamentul că vor servi cel puțin 10 ani la școlile din acele comune, li se reduce stagiul la un an.

În acest tablou vor fi trecuți și învățătorii și învățătoarele cari au fost respinși de trei ori la examen pentru că nu au obținut media generală cerută de lege (7,00) sau acei cari nu s'au prezentat la examen de trei ori nemotivat.

Învățătorii respinși a treia oară la examenul de definitivat vor trebui să facă dovada că au urmat cursurile

de repetiție instituite de minister.

Învățătorii respinși și a patra oară la examenul de definitivat precum și cei neprezențați nemotivat de patru ori până în prezent, n'au dreptul să mai dea examenul de definitivat.

Ministerul va comunica școala normală unde se va ține examenul pentru candidații din fiecare județ. Trecerea la alte comisiuni nu este îngăduită.

Acei învățători cari nici la al patrulea examen nu au obținut media generală 7,00, sau absentează de patru ori nemotivat, încetează în mod obligatoriu de a mai face parte din corpul didactic.

În afară de condițiunile de stagiu, candidații la examenul de definitivat trebuie să dea dovadă că în timpul stagiului de trei ani :

a) A făcut sau a predat la o școală primară complectă cu 7 clase cel puțin un an, ținându-se seamă în repartizarea claselor, la începutul fiecărui an școlar, de învățătorii cari au trecut examenul de definitivat sau gr. II. ;

b) au o frecvență regulată a elevilor ;

c) au alcătuit și ținut în ordine carnetele individuale ale elevilor și au ținut la zi textele de pregătirea lecțiilor;

d) au luat parte în timpul provizoratului la cel puțin 15 șezători culturale și au ținut acolo cel puțin 6 conferințe cu caracter local (cultural-social-economic) ;

e) au făcut și predat cursuri la adulți;

f) au făcut coruri cu elevii, și g) au predat: învățătorii lucru manual sau practica agricolă cu băeții, iar învățătoarele lucrul de mână și gospodăria cu fetele, conform programei.

Aceste condițiuni sunt obligatorii pentru a putea fi înscrși în examen. Când însă se va dovedi cu raportul inspectoratului general al regiunii școlare, că în școala la care funcționează candidatul nu se pot face cursuri cu elevii din clasele V—VII, din lipsă de elevi înscrși sau nu se pot face cursuri cu adulții, candidatul va fi dispensat de această condiție.

Organele de control vor menționa în procesele verbale, de inspecție, dacă aceste condițiuni s'au împlinit.

Fără îndeplinirea acestor condițiuni, învățătorii-candidați nu vor putea fi înscrși la examen.

Toate aceste lucrări vor fi înaintate de revizorate, inspectoratelor școlare regionale respective, spre a fi trimise președinților comisiilor examinatoare până la data de 1 Aprilie 1938, iar ministerului i se va comunica numărul candidaților înscrși.

Examenul va începe la 1 Mai 1938.

— **Ministerul educației naționale** a dat o decizie prin care se stabilește că avantajile prevăzute în legea învățământului primar at. 180 pentru învățătorii din comu-

nele cu populație eteroglotă nu se acordă decât învățătorilor din comunele rurale.

— **Amânarea examenului de gr. II.** Din cauză că inspecțiile speciale în vederea examenului de înaintare la gr. II a învățătorilor n'au putut fi terminate, ministerul a dispus ca acest examen care fusese fixat la 1 Aprilie, să fie amânat la 1 Noemvrie.

— **Situația membrilor corpului didactic cu procese la comisiile de judecată.** Prin ultimul decret-lege desființându-se comisiile de judecată a funcționarilor publici, toate cazurile aflate în curs de soluționare în fața comisiilor de judecată a membrilor corpului didactic (primar, secundar și universitar), trec la ministerul educației naționale, spre a fi rezolvate direct de ministerul titular.

— **Intelectuali!** 117.747 publicații străine, 2.253 publicații românești, cuprind adesea studii și informațiuni privind domeniul Dvs. de activitate. Dar cine poate urmări, tăia și clasa 120.000 de publicații, punându-vă zilnic pe masa de lucru cea mai prețioasă și completă sursă de informații asupra problemelor cari formează preocuparea Dvs.? 102 agenții din lumea întreagă prin intermediul agenției «Serviciul Gazetelor.»

Directori: Th. Iorga și Em. Samoilă. București, — Str. Sf. Constantin No. 24 — Telefon 3—16—15.

Banca Populară „Invățătorul Sălăjan“ din Zălau

No. 80—1938.

Zălau, 10 Martie 1938.

CONVOCARE

În conformitate cu dispozițiunile art. 36 din statut și potrivit hotărîrii Consiliului de Administrație din ședința dela 3 Martie 1938, se aduce la cunoștința membrilor Băncii Populare »Invățătorul Sălăjan« din Zălau, că sunt convocați în

A VI-a ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ
în ziua de 28 Aprilie 1938 ora 9 a. m. în localul Școlii primare No. 1 băeți din Zălau pentru a discuta și hotărî asupra chestiunilor prevăzute în ordinea de zi.

Dacă la această oră nu se va putea întruni majoritatea membrilor cum prevede art. 38 din statut, ședința adunării generale, va avea loc cu o oră mai târziu adică la ora 10 a. m. în acelaș local, cu aceiaș ordine de zi și se va ține cu ori câți membri vor fi prezenți.

Bilanțul, contul de profit și pierdere, raportul cenzorilor se pot vedea de d-nii membri, conform art. 37 din statute la sediul băncii în Zălau str. Ștefan cel Mare No. 36 în orele oficioase.

Ordinea de zi:

1. Constituirea biroului și constatarea membrilor prezenți.
2. Darea de seamă a Consiliului de Administrație asupra mersului operațiunilor societății în anul 1937.
3. Raport Comisiunii Cenzorilor.
4. Aprobarea bilanțului și contului de profit și pierdere, repartizarea beneficiului net și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea sa pe anul 1937.
5. Fixarea maximului de împrumut ce se poate acorda unui societar și stabilirea dobânzii ce banca o va lua dela împrumuturi.
6. Stabilirea condițiunilor de primire a depunerilor spre fructificare și dobânda ce urmează a li se plăti.
7. Să se ia cunoștință de împrumuturile membrilor din Consiliul de Administrație și Comisia de Cenzori.
8. Votarea bugetului pe anul 1938.
9. Fixarea sumei maxime până la care se poate angaja

banca în cursul anului ca împrumut dela Federală, Banca Centrală Cooperativă, Banca Națională a României sau altă instituții de credit.

10. Procurarea manualelor școlare.

11. Ratificarea cumpărării imobilului pe seama băncii.

12. Ratificarea înscrierii băncii noastre ca membră la Federala »Sălajul« din Șimleu cu una parte socială.

13. Aprobarea membrilor noi înscriși și celor retrași.

14. Luarea la cunoștință a membrilor decedați în cursul anului 1937.

15. Alegerea alor 4 membrii în Consiliul de Administrație în locul dlor: Ioan Fathi, Ioan Rațiu, Ioan Rogneanu și Dumitru Mărgineanu al căror mandat a expirat.

16. Alegerea alor 3 cenzori activi și 3 supleanți.

17. Alegerea unui membru din Consiliu, sau cenzor care să reprezinte cooperativa în adunarea generală a Federalei la care este asociată banca noastră, sau alte adunări cooperatiste.

18. Diverse propuneri în legătură cu bunul mers al instituției ce se vor înainta direcțiunii în scris cu 3 zile înainte de adunare.

Fiecare asociat nu are în adunare decât un sigur vot, oricare ar fi numărul părților sociale ce posedă.

În caz de împiedecare, el poate fi reprezentat în adunarea generală printr'un mandatar care trebuie să aibă mandat scris, certificat de doi asociați și care trebuie să fie tot asociat cu drept de vot.

Administratorii și funcționarii cooperativei nu pot primi mandat de reprezentare în adunarea generală, sub pedeapsă de nulitate.

Un asociat nu poate fi mandatarul decât al unui singur asociat.

Administratorii și funcționarii cooperativei nu pot lua parte la vot pentru aprobarea bugetului, bilanțului și pentru rezoluțiunile ce privesc responsabilitatea lor conform art. 163 cod. comercial.

Votarea se face prin ridicare de mâini, afară de cazul când 1/5 din numărul asociaților prezenți vor cere votul secret.

Director,
D. Mărgineanu,

Secretar-Contabil,
Vasile I. Bălăneanu,

BILANȚUL

Incheiat la 31 Decembrie 1937

ACTIV înainte de repartizarea beneficiului net **PASIV**

Nr. crt.	Denumirea conturilor	SUME Lei	Nr. crt.	Denumirea conturilor	SUME Lei
1	Cassa	185467	1	Capital	2754000
2	Capital Federală	5000	2	Depuneri spre frt.	951369
3	Imprumuturi	2673536	3	Fond de Rezervă	95460
4	Efecte Publice	31250	4	Fond Cultural	41320
5	Imobil	394250	5	„ Efecte Publ.	7000
6	Mobilier	10800	6	„ Imobil	94048
7	Dobânzi Datorate	12862	7	„ Dob. Dat.	12862
8	Tabloul Agricol	26900	8	Diverși Creditori	38740
9	Diverși Debit. Man.	447043	9	Dobânzi Reportate	64709
10	Asociați Capital	776769	10	Fond de ajutor	84098
11	Cupoane	2250	11	„ Rez. Soc.	4475
			12	„ Restit. Cot.	40542
			13	Diverși Cred. Man.	275572
			14	Profit și Pierdere	101932
	Total activ —	4566127		Total pasiv —	4566127

Profit și Pierdere**DEBIT** Incheiat la 31 Decembrie 1937. **CREDIT**

Nr. crt.	Denumirea conturilor	SUME Lei	Nr. crt.	Denumirea conturilor	SUME Lei
1	Cheltueli generale	9600	1	Dobânzi și Benef.	169582
2	Salarii	96000	2	Diverse venituri	60000
3	Impozite	18707			
4	Dobânzi Depuneri	3343			
	Totalul cheltuelilor	127650			
	Profitul net	101932			
	TOTAL — —	229582		TOTAL — —	229582

Președinte,
Ioan FathiDirector,
D. MărgineanuContabil,
V. I. BălăneanuVicepreședinte: **Augustin Maxim.**Membrii: **Dumitru Ilea, Ioan Rogneanu, Ioan Rațiu,**
Romul Șipoșiu, Nicolae Căprariu.Censori: **Valeriu Oșian, Al. Pop.**

PAGINA ASOCIAȚIEI**„Statutele Asociației Inv. Români din Județul Sălaj“.**

În baza p. a) Ad. 4 al hotărârii Delegației permanente a Asociației din ședința dela 26 Octomvrie 1937 publicăm, mai jos și în numerile viitoare, Statutele Asociației pentru ca fiecare membru să le poată cunoaște :

CAPITOLUL I.

INTEMEIEREA, NUMIREA, SCOPUL ȘI MIJLOACELE

ART. 1. — Se întemeiază de către membrii corpului didactic primar din județului Sălaj o asociațiune cu numele : „Asociația Învățătorilor Români din județul Sălaj“.

Sigilul va purta inscripția „România — Asociația Învățătorilor Români din județul Sălaj“.

ART. 2. — Aceasta Asociație face parte de drept din Asociația Regională a Învățătorilor Români din Ardeal, Crișana și Maramureș“ care este considerată centrala Asociațiilor județene Ardeleni și obligatoriu din „Asociația Generală a Inv. din România“.

Membrii Asociațiunii recunosc în totul statutele Asociației regionale și generale (art. 6 Stat. Asoc. Gen.)

ART. 3. — Scopul Asociației este :

a) A fi organul de informații și susținere a drepturilor și și intereselor membrilor ei.

b) A provoca și desvolta viața culturală a membrilor săi.

c) Apărarea celor năpăstuiți ori nenorociți, de cei în drept.

d) Mutualitatea colegială, ajutând în nevoe de boală, accidente, familie grea etc.

e) Va primi donațiuni, legate etc. în conformitate cu legea și potrivit de ea prescise.

f) Va înființa, susține și administra „Căminul Învățătorilor“ care va forma proprietatea „Asociației Învățătorilor Români din jud. Sălaj“.

ART. 4. — Spre ajungerea scopului Asociației vor servi de organe :

a) Adunările generale ordinare și extraordinare ale Asociației și ale comitetului ei, în care se vor desbata chestiuni ce ating cultura profesională, starea morală și materială a membrilor, precum și chestiuni de organizare profesională și chestiuni prietoare la școală și învățământ.

b) Premiarea lucrărilor de valoare ale membrilor,

ART. 5. — Sediul Asociației va fi la președintele ei.

ART. 6. Durata Asociației este nelimitată.

CAPITOLUL II.

MEMBRII, DREPTURILE ȘI INDATORIRILE LOR

ART. 7. — Membrii sunt de drept (ordinari), fondatori, onorari și ajutori.

a) Membrii de drept (ordinari) sunt toți învățătorii și învățătoarele cu diplomă dela școalele primare de stat din județ, precum și conducătoarele diplomate dela școalele de copii mici ale statului.

b) Mai pot fi membrii de drept (ordinari) acei membrii ai corpului didactic secundar, profesional de stat și ai școalelor particulare, cari vor cere aceasta în scris prin Presidiul Asociației județene dela Comitet,

c) Membrii de drept (membri titulari ai Corp. didactic primar) ai Asociației sunt datori să plătească o taxă de înscriere de 10 zece lei și o cotizație generală anuală de 1 (unu) % la leafa de bază plus gradația, care se încasează de către Casierul General al Asociației dela membrii prin reținere în statul de plată în două rate (prima în luna Februarie....., iar a II-a în luna Octombrie.....) a fiecărui an în baza Ord. Onor. Minister al Instrucțiunii Publice în vigoare (Art. 17. S. A. G.)

1. Taxa de înscriere (zece lei) va forma patrimoniul Asociației județene.

2. Din cotizația generală a membrilor încasată revine: a) 60% Asociației noastre județene pentru satisfacerea scopurilor ei prevăzute în statutele de față: b) 15% „Asociației regionale a Inv. Români din Ardeal, Crișana și Maramureș, 25% Asociației Generale a Inv. din România (art. 17 St. A. G.)

d) Membrii fondatori, afară de membrii corpului didactic primar, pot fi fără deosebire de sex, români majori cari se bucură de plenitudinea drepturilor civile și politice, cari varsă în casa Asociației odată pentru totdeauna cel puțin 1000 (una mie lei).

e) Membrii de onoare se aleg pe viață de adunările generale dintre indivizii merituoși pe terenul învățământului.

Membrii onorari sunt scutiți de orice taxă.

f) Membrii ajutori sunt învățătorii și învățătoarele fără diplomă și alți indivizi în afară de învățământ contribuind cu sumă anuală statorită de comitetul central, pentru sprijinirea Asociației.

3. Membrii Asociației — exclusiv soțiile lor învățătoare — sunt obligați a achita și abonamentul la revista Asociației Generale.

Fiecare membru este dator să contribuie cu sumele votate de adunarea generală respectivă pentru căminurile, internatele, căminurile de retragere și sanatoriile prevăzute la art. 9 și 19 aliniatul f) precum și cu orice alte contribuțiuni ce s'au votat de adunarea generală (art. 17 S. A. G.)

ART. 8. — Membrii de drept (ordinari) în curent cu plata cotizației au următoarele drepturi:

a) A se bucura de toate ajutoarele arătate în aceste statute în măsura mijloacelor Asociației.

b) A se adresa Asociației ori de câteori i-se aduce o atingere a demnității și a moralului său.

c) A lua parte activă la discuțiile adunării generale ale Asociației județene cât și ale Asociației regionale și generale.

d) Fiecare membru are drept a face propuneri. La unul și același obiect se poate vorbi numai de două ori, în cauze personale însă are drept și de mai multe ori.

ART. 9. — Membrii fondatori, onorari și ajutoari au drept a lua parte la ședințele adunării generale ale Asociației cu vot consultativ.

ART. 10. — Membrii, cari absentează nemotivat dela Adunările Asociației ori subimpărțirilor ei, precum și aceia ce nu fac destul incredințarilor impuse, pot să fie pedepsiți de Comitetul Central cu suma dela 100—1000 lei, după fiecare caz concret.

ART. 11. — Incetează a mai fi membru al Asociației.

a) Care repășește de pe cariera învățătoarească.

b) Care se depărtează de pe teritoriul Asociației.

c) În caz de destituire și excludere.

Se exclude orice membru, care va compromite cu rea credință interesele și scopurile Asociației, sau prin fapta sa aduce atingere Asociației, Statului, ordinii publice sau bunelor moravuri.

ART. 12. — Excluderea din Asociație se pronunță de adunarea generală cu majoritate de 2/3 (două treimi).

ART. 13. — Membrii dau din profitul nett al serbărilor, date prin concursul lor, 10 % în folosul Asociației pentru sporișirea fondurilor ei sociale.

CAPITOLUL III.

VENITURILE ASOCIAȚIEI

ART. 14. — Veniturile Asociației sunt:

a) Din veniturile patrimoniului inițial.

b) Din cotizațiile anuale ale membrilor.

c) Din 10 % asupra veniturilor curate ale serbărilor date prin concursul membrilor Asociației.

d) Din produsul serbărilor date cu ocazia adunărilor generale ale Asociației.

e) Din donațiuni sau alte venituri.

ART. 15. — Din venitul anual al Asociației va trece:

a) La fondul „Căminul Învățătorilor” 30 %.

b) La fondul cultural 5 %.

c) La fondul de ajutor 15 %.

d) La acoperirea cheltuielilor bioului Com. județean și prezidiului Asociației 30 %.

e) La biurourile și prezidiile subsecțiilor 10 %.

f) La fondul de rezervă 10 % (Art. 41 S. A. G.).

ART. 16. — Sumele încasate se vor depune spre fructificare de către Președinte și casier. Sumele depuse spre fructificare se vor putea ridica de către casier cu avizul președintelui până la maximul fixat de adunarea generală la diferitele poziții din buget.

CAPITOLUL IV.

CONDUCEREA ASOCIAȚIEI

ART. 17. — A) Adunarea Generală și atribuțiunile ei.

Asociația se conduce de adunarea generală, comitetul județean, delegația permanentă și comisia cenzorilor, (Art. S. A. G.).

Adunarea generală se compune din membrii Asociației la curent cu plata cotizației.

ART. 18. — Adunarea generală se va ține odată pe an — în centrele mai mari ale județului — în Sâmbăta de înaintea Duminecii Tomei.

Convocarea adunării generale, însoțită de ordinea de zi precisă se va face cu cel puțin o lună înaintea adunării de către președintele Asociației, în baza hotărârii Comitetului județean, prin presă și direct către membrii, cari constituiesc adunarea generală respectivă, de către Comitetul județean, de către Cenzori sau de către 1/3 din numărul membrilor la curent cu plata cotizației, (Art. 18 S. A. G.).

Adunările generale ordinare sau extraordnare se țin cu majoritatea membrilor, iar hotărârile se iau cu majoritatea absolută a membrilor prezenți afară de chestiunile de modificare a statutelor sau desființarea Asociației asupra cărora hotărârile se iau cu 2/3 din numărul membrilor prezenți.

Dacă la ora fixată nu se prezintă jumătate plus unul din numărul membrilor, adunarea generală se ține după două ore în aceeași zi cu orice număr de membri prezenți (Art. 32 S. A. G.).

Nu sunt valabile hotărârile adunărilor generale convocate neregulat. Contestățiunile se pot face de cei în drept sau de 1/10 din numărul membrilor prezenți la adunare și numai în ziua adunării și se judecă de către Comitetul central al Asociației Generale (Art. 34 S. A. G.).

Asociația județeană poate ține congrese prealabile din inițiativa proprie. însă nu în acelaș timp cu ale Asociației Generale, cu aceeaș ordine de zi ca și ale Asociației Generale comunicând Asociației Generale hotărârile luate. Dezideratele Congreselor trebuie să fie supuse votului adunării Generale. (Art. 26 S. A. G.).

Deciziunile pentru dizolvarea Asociației sau transformare a scopului social, precum și modificarea statutelor trebuie să întrunească cel puțin 2/3 din numărul total al Asociațiilor prezenți și absenți.

ART. 19. — Adunarea generală are următoarele atribuțiuni :

a) Alege din sânul său, pe lângă votarea secretă, cu buletin, de durata de trei (și un) an.

1. Comitetul județean.

2. Comisia cenzorilor.

3. Jurisconsultul Asociației, care se alege prin aclamație cu unanimitate.

b) Ascultă și decide asupra dării de seamă a președintelui Asociației — Comitetului județean și Comisiei Cenzorilor, despre mersul Asociației în anul expirat.

c) Aprobă bilanțul și dă descărcare de gestiune Comitetului județean, după ascultarea rapoartelor Comisiei Cenzorilor și decide în caz de neaprobare.

d) Votează bugetul întocmit al Asociației pe anul viitor.

e) Fixează programul de activitate al Asociației pentru viitor.

f) Hotărăște asupra înființării de căminuri, sanatorii, case de odihnă, cumpărări, înstrăinări și schimbări de situații a imobilelor Asociației. (Art. 31 S. A. G.).

g) Hotărăște asupra cazurilor de admitere și excludere a membrilor conform statutelor.

h) Controlează activitatea de conducere și administrație ale Asociației.

i) Alege și revoacă organele de conducere, precum și membrii acestor organe.

k) Determină sfera de activitate a organelor de conducere.

l) Premiază lucrările de valoare ale membrilor.

m) Hotărăște asupra fixării termenului și locului adunării generale pentru anul viitor.

n) Ia orice măsuri ce crede de bine în interesul Asociației.

o) Demiterea conducătorilor Asociației se face în adunarea generală extraordinară, anume convocată de cenzori sau de 1/3 din numărul membrilor Asociației, la curent cu plățile datorite către Asociație, cu două luni înainte, cu ordine de zi preciză și cu dovadă de primirea convocării de către cel puțin 3/4 din membrii Asociației la curent cu plățile. Cei vizați prin convocare vor fi înștiințați prin scrisoare recomandată cuprinzând ordinea de zi. Hotărârile se iau cu 2/3 din numărul membrilor prezenți, dacă la adunare s'au prezentat și au luat parte la vot cel puțin 2/3 din numărul membrilor în drept. (Art. 33 S. A. G.).

p) Adunarea generală va putea fi convocată și în ședință extraordinară la cererea motivată adresată președintelui, alor cel puțin 50 membrii și la propunerea motivată a Comisiei de cenzori.

r) Nu pot lua parte la adunările generale ordinare sau extraordinare ale Asociației decât membrii în curent cu plățile obligatorii către Asociația județeană. (Art. 32 S. A. G.).

s) Votarea în adunările generale se face personal, prin ridicare de mâini, sau prin vot secret când se cere de 10/100 din

numărul membrilor prezenți.

Votarea de persoane se face numai prin vot secret cu creion pe buletin alb.

Alegerea membrilor în comitetul județean și în Comisia Cenzorilor se face odată pentru toți cu specificarea respectivă și se declară aleși cei cari au întrunit mai multe voturi în ordine descrescândă.

Alegerea membrilor din Comitetul Județean și Comisia Cenzorilor se face sub conducerea unui Comitet adhoc, compus din președinții subsecțiilor Asociației Județene, prezidând cel mai în vârstă și controlat de cel mai tânăr.

Se confecționează buletinele albe de votare, prevăzute pe contra-pagină cu sigilul oficios al Asociației.

Se face apelul nominal al alegătorilor din tabloul oficial al Asociației. Se fixează numărul de votare: Se votează cu creionul pe buletinul primit, în ordinea dorită, 19 membrii doriți, dintre cari primii 9 ca membrii titulari în Comitetul județean, cei 4 următori ca membrii supleanți în Comitetul județean, cei 3 următori ca membrii titulari în Comisia Cenzorilor, cei 3 următori ca membrii supleanți în Comisia cenzorilor.

Votul exprimat se predă președintelui, iar votul este notat în catalogul alegătorilor.

După terminarea votării Comitetul procedează la despuiarea scrutinului și totalizarea voturilor exprimate pe candidați, declarându-se aleși membrii în Comitetul județean și în Comisia Cenzorilor, pe acei cari au întrunit cele mai multe voturi în ordinea descrescândă.

Decurgerea și rezultatul alegerii se trece într'un proces-verbal al adunării generale și care se dă publicității în organul Asociației spre cunoștința alegătorilor. (Art. 9, 36 S. A. G.).

(Va urma).

PROCES-VERBAL

dresat azi, 13 Martie 1938, în ședința Comitetului Central al Secției Sălaj, ținută în localul școlii primare de Stat - Zălau

Prezenți: Ioan Cleja președinte, Macedon Olariu secretar, Augustin Maxim, Eugen Șimonca, Valeriu Oșianu, Vasile Robu și Gavril Moigrădeanu, membri.

Absenți: Simion Oros și Traian Cionfi.

La ordinea zilei:

1. Dl Ioan Cleja președinte, salută pe cei prezenți și declară ședința deschisă.

2. Ratificarea hotărârilor Delegației Permanente și a măsurilor de aplicare a lor.

a) Dl Macedon Olariu secretar, citește procesul-verbal al ședinței Delegației Permanente din 26 Octomvrie 1937.

b) Dl Ioan Cleja președinte, dă relații în legătură cu adresa făcută Băncii Populare «Invățătorul Sălăjan» spre a reține a tuturor colegilor titulari din județ suma de 1000 Lei pentru Căminul de odihnă; în altă ordine de idei arată că, din cauza aglomerării materialului, revista «Școala Noastră» n'a putut publica Statutele, însă vor fi publicate într'un număr viitor.

c) Dl Eugen Șimonca, propune ca, învățătoarele căsătorite cu învățători, să nu contribuie la fondul pentru edificarea Căminului de odihnă, motivând-o aceasta cu faptul că, este suficientă contribuția soțului.

d) Dl Augustin Maxim, propune ca, pentru fondul de edificare al Căminului de odihnă să contribuie toate soțiile de învățători, indiferent dacă sunt învățătoare sau nu.

Ad 2. Comitetul Central, ia act de relatările dlui președinte, ratifică hotărârile Delegației Permanente, iar în ce privește contribuția pentru Căminul de odihnă, hotărăște:

În baza Statutelor, toți colegii titulari din județ, deci membrii ai Secției, sunt obligați a contribui pentru Căminul de odihnă, după cum urmează:

Învățătoarele căsătorite, ai căror soți nu sunt învățători, învățătoarele necăsătorite și învățătorii necăsătoriți, vor contribui cu 1000 Lei (Una mie lei).

Învățătorii căsătoriți, indiferent dacă soția este învățătoare sau nu, vor contribui cu 1500 Lei (Una mie cinci sute lei).

Se va cumpăra un registru în care se vor contabiliza toate sumele încasate pentru Căminul de odihnă. Cu conducerea acestui registru este încredințat dl Grigore Rusu, inv. în Zălau, căruia i se va plăti un onorar fixat de adunarea generală.

3. Gestiunea «Almanahului Invățătorilor Sălăjeni», dl Macedon Olariu, în calitate de mandatar al Comitetului Central pentru verificarea gestiunii Almanahului, dă citire procesului-verbal dresat în 22 Ianuarie 1938, în acest sens.

Ad 3. Comitetul Central constată că, dl Simion Oros a ridicat din cassa Secției — sub formă de împrumut — suma de 36.000 Lei pentru acoperirea cheltuelilor provenite cu tipărirea Almanahului, urmând să restituie această sumă din primii bani încasați prin desfacerea Almanahului. Mai constată că dl Simion Oros a desfăcut o parte din exemplarele tipărite, însă n'a restituit suma ce datorează.

În urma acestor constatări Comitetul Central, invită pe dl Simion Oros, să restituie Secției suma ce datorează, în termen de 30 zile dela luarea la cunoștință a acestei hotărâri.

În cazul când dl Simion Oros n'ar satisface acestei hotărâri, Secția își va revendica drepturile pe calea justiției.

Chestiunea aceasta va fi pusă la ordinea de zi a adunării generale, între primele puncte.

4. Fixarea adunărilor statutare ale subsecțiilor.

Ad 4. Adunările subsecțiilor se fixează la datele de mai jos, la cari va participa și dl președinte Ioan Cleja :

1. 10 Aprilie Valea lui Mihai ; 2. 16 Aprilie Crasna ; 3. 5 Mai Supurul de jos ; 4. 7 Mai Jibou ; 5. 3 Mai Tășnad ; 6. 8 Mai Cehul-Silvaniei ; 7. 9 Mai Zălau ; 8. 11 Mai Șimleu ; 9. 15 Mai Carei.

Conferințele pentru aceste adunări sunt :

a) Organizarea școlii normale de învățători (Vezi desideratele Congresului pedagogic, publicate în revista «Școala Noastră» Nr. 5 din Mai 1937).

b) Rolul social — mutual al Asociației noastre profesionale și imperioasa nevoie a realizării operei ei de asistență sanitară (Vezi Statutele Asociației).

5. Fixarea datei, locului și ordinii de zi a adunării generale a Secției.

Ad 5. Adunarea generală a Secției se fixează pe ziua de 21 Mai 1938 la Zălau, cu aceleași conferințe ca și la subsecții. Seara se va aranja un festival artistic și o petrecere, cu concursul corurilor învățătoarești și al școlii primare de stat din Zălau, cărora li-se va da 40% din venitul net realizat.

În acest timp se prezintă la ședință dl Petre Popescu, noul revizor școlar al județului. Dl revizor școlar în cuvinte emoționante, face o scurtă și categorică declarație în care și fixează atitudinea față de colegi și față de Secție. Colegilor din județ le cere muncă desinteresată, care va fi apreciată just și într'un spirit de echitate ; iar pentru Secție promite o colaborare cât mai largă și un concurs nelimitat.

Dl președinte Ioan Cleja, — în numele Comitetului Central — mulțumește dlui revizor școlar Petre Popescu pentru declarațiile făcute, asigurându-l de același concurs nelimitat din partea Secției, iar cuvintele dsale le va interpreta colegilor din județ în sensul adevărat.

Se reintră în ordinea de zi.

6. Diverse :

a) Comitetul Central face următorul apel către colegii din județ :

Noi învățătorii, în calitate de educatori ai opiniei publice suntem chemați, în primul rând, cu sfințenie și fără împotrivire să executăm dispozițiile tuturor ordonanțelor Înaltului Gu-

vern în frunte cu I. P. S. Patriarchul Dr. Miron Cristea — fost învățător — chemat să despoliticianizeze țara, să restabilească ordinea și liniștea sufletească a masselor populare și să întărească munca profesională ca o obligație fundamentală în Stat, dreptatea, cinstea și economia, nesocotite de politicianismul distrugător. Prin munca noastră culturală să reaşezăm în suflete sentimentul liniștei și al credinței mântuitoare. Precum în trecut școala a fost reazimul patrimoniului național, tot așa și în viitor ea trebuie să fie tribuna aspirațiilor noastre românești.

Avem o datorie sfântă de a fi la culmea chemării noastre profesionale și sociale în aceste timpuri de refacere și consolidare a Statului.

b) În numele Secției Sălaj, la întrunirile de orice natură nu poate vorbi numai președintele, un membru din Comitetul Central, președinții subsecțiilor sau un membru cu delegație.

c) Se deschide un credit de 1500 lei pentru așezarea unei cruci la mormântul colegului decedat Iancu Stanciu din Husia.

d) Comitetul Central își însușește apelul lansat de Cercul Cultural «Porolissum» pentru ajutorarea orfanilor colegului decedat Ioan Müller și îndeamnă stăruitor colegii din județ să contribuie cu suma de 100 lei. Bani rezultati din această contribuție vor fi depuși la Banca Populară «Învățătorul Sălaj» pentru orfanii lui Ioan Müller, iar ulterior, Comitetul Central va hotărî despre întrebuințarea lor.

e) Prezidiul Secției, va cere Ministerului Educației Naționale — prin Asociația Generală — să aplice art. 180 din Lege și învățătorilor dela școlile din comunele urbane.

f) Prezidiul Secției, va cere Asociației Regionale să organizeze cursuri de vară la Cluj.

g) Comitetul Central va fi convocat pe ziua de 20 Mai 1938 orele 15, în localul școlii primare de stat din Zălau.

Drept pentru care s'a dresat prezentul proces-verbal și semnat de noi.

Președinte, Ioan Cleja. Secretar, Macedon Olariu. Membri: Augustin Maxim, Eugen Șimonca, Valeriu Oșianu, Vasile Robu și Gavril Moigrădeanu.

Pentru conformitate cu originalul:

Președinte,
Ioan Cleja.

Secretar,
Macedon Olariu.

Buletinul Revizoratului Școlar al Jud. Sălaj

Circularele se vor înregistra imediat, comunica tuturor membrilor corpului didactic și executa întocmai

15 Martie 1938.

C I R C U L A R Ă

Către colegii învățători dela școalele primare de Stat și confesionale din cuprinsul județului Sălaj

Prin Decizia No. 36.933—1938 a Onor. Minister al Educației Naționale, mi s'a încredințat conducerea învățământului primar din acest județ pe data de 1 Martie 1938 în calitate de Revizor școlar.

În aceste momente solemne pentru cariera mea dascălească, când primesc asupra umerilor mei o grea sarcină, plină de multă răspundere, fac cunoscut tuturor membrilor corpului didactic primar precum și acelor care conlucrează cu prima instituție de educație, școala poporului că, dorința mea nețărnută este de a colabora cu toții în mod armonios, colaborare bazată pe o activitate integrală pe teren școlar național, legalitate, dreptate de-opotrivă pentru toți, cinste, moralitate, și o disciplină nesilită, ci voită.

Să fim cu toții la înălțimea timpurilor prin care trecem, căci numai așa vom putea binemerita dela Patrie.

Cu această ocaziune aduc omagiul meu umil M. S. Regelui Carol al II-lea Care a edictat și promulgat noua constituție a Țării creind astfel o nouă Românie, în care cetățenii ei cinstiți, indiferent de origină etnică, vor putea promova în erarhia valorilor după aportul ce va aduce fiecare la altarul Patriei. Omagiul de devotament aduc șefilor mei erarhici cari au prilejuit aceste momente pentru mine. Omagiul de recunoștință aduc antecesorilor mei la conducerea învățământului din acest județ, care unul fiecare a contribuit cu ceea ce au putut la creierea situației actuale a școlii primare și slujitorilor ei din jud. Sălaj.

În aceste sentimente pornim la lucru, cerând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra muncii ce se va desfășura în cadrul legilor și al moralei Creștine.

Revizor școlar, *Petre Popescu.*

200 - 1938. **Rechemări la catedră.** Comunicăm în copie ord. No. 3694—1938 al Onor. Inspectorat școlar Oradea, spre știre: „Domnule Revizor, Avem onoare a vă face cunoscut că, Ministerul prin ordinul No. 35904—938, aprobă ca următorii revizori și subrevizori în funcție la 23 Decembrie 1937, să fie rechemați la catedră: 1. Dumitru Ilea rev. șc. Zălau, 2. Creșpoi Augustin subrev. școlar Sălaj. Binevoii a comunica celor în drept. Inspector General, Gh. Bota. Șeful Secției, Petre Hrițiu.“

No. 2003—1938. **Delegări în control.** Comunicăm în copie ord. No. 3101—1938 al Onor. Inspectorat școlar Oradea, spre știre: „Domnule Revizor, Avem onoare a vă face cunoscut că, On. Minister prin Decizia No. 36933—938, delegă pe ziua de 1 Martie 1938, pe următorii învățători de gradul I, în controlul învățământului primar; Jud. Sălaj: 1. Popescu Petre inv. gr. I Zălau ca revizor școlar al județului, 2. Șestac Ștefan inv. gr. I Sanislău ca subrev. școlar de control, 3. Sabău Ambrozie inv. gr. I Vășad ca subrev. școlar de control, 4. Știrbu Ioan inv. gr. I Carei ca subrev. școlar de control. Comunicați celor în drept. Inspector General, Gh. Bota. Șeful Secției, Petre Hrițiu.“

No. 1926—1938. **Organizarea serbării sădirii pomilor în cuprinsul județului Sălaj.** În ședința convocată la Onor. Prefectura jud. Sălaj, pentru ziua de 16 Martie a. c. s'a fixat în de comun acord cu dnii șefi ai autorităților convocați, modalitatea organizării serbării »Sădirea pomilor« în cuprinsul jud. Sălaj. În legătură cu aceasta comunicăm Instrucțiunile ce trebuiesc respectate întocmai pentru reușita deplină a acestei serbări.

I N S T R U C Ț I U N I

pentru plantarea pomilor fructiferi

Gropile se vor face la distanță de 8 m. pentru meri și la 15 m. pentru nuci. Gropile vor avea dimensiunile de 1 m. lărgimea și 0.80 m. adâncimea. Pământul ce se scoate din groapă, cel dedeasupra se va așeza într'o parte a gropii iar cel dela jumătatea gropii în jos, se va pune de cealaltă parte a gropii. Gropile se vor face cu cel puțin o săptămână înainte de plantat. Înainte de plantare se vor face tăierile necesare la pomi, atât la rădăcini cât și la coroană. Apoi se va așeza tutorele (parul) puțin într'o parte de centrul gropii, se va pune pământul scos dela suprafață, pe fundul gropii, până la înălțimea ce ne-o arată pomul, căci pomul trebuie îngropat numai atât cât a fost în pământ, în pepinieră. După aceea, se pune pomul, ținându-se vertical pe lângă tutore la o distanță de 5 m. de aceasta și se umple groapa cu pământ.

Pământul se va pune începând dela pom către marginea groapei. Omul care ține pomul, va respira pământul ce se aruncă în groapă pe lângă rădăcinile pomului. Înainte de a se umple groapa, se calcă pământul începând dela pom către marginea groapei. Apoi se toarnă iar pământ și iar se calcă, până când dacă se trage de pom, nu iese afară. Iar suprafața se va așeza pământul formând o strachină în jurul pomului, ca astfel apa să se poată scurge în groapă. După terminarea plantării se va lega pomul de tutore. Pentru ca pomul să nu se frece de tutore, se va pune între pom și par câte 2 șomioage de pae, unul la 50 cm. dela pământ și altul la 20–30 cm. sub coroană. Legatul se va face cu tei, legătura fiind în formă de opt. Tutorele va fi atât de înalt astfel ca să nu ajungă decât până sub coroană.

I N S T R U C Ț I U N I

pentru plantarea puieților forestieri

Pueții se vor planta de preferință pe râpile existente în comună, iar în lipsa lor în păduri. Locurile cele mai indicate se vor alege de comun acord cu pădurarii din comună, de preferință în apropiere de vatra comunelor. Pentru fiecare puieț se sapă o groapă de 30–30–30 cm. iar pe fundul ei se pune un strat de pământ negru fertil, adus din locurile arătoare. Pe fundul gropii se așează puiețul cu rădăcina în jos, respirându-i-se rădăcinile pe pământul negru fertil. Puiețul se ține vertical cu mâna stângă în mijlocul gropii iar cu dreapta se pune în jurul lui pământ negru care se aduce cu coșarca (corfă) din locurile arătoare și pe măsură ce se pune, se și bătătorește mai întâiu cu mâna dreaptă și pe urmă cu ambele mâini. Pământul se așează în groapă până ajunge la înălțimea la care a stat puiețul în pământ. Puiețul este bine plantat dacă tras cu două degete nu iese din pământ. Trebuie să se pună multă grijă la plantare la răsfirarea rădăcinilor pentruca aceste să fie răspândite egal pe fundul gropii pe stratul de pământ negru și să nu fie încălcite. Înainte de a se planta pueții se țin tot timpul îngropați cu rădăcinile în șanț. La fața locului lângă gropi se desfac din legătură, se retează rădăcinile sdrobite sau rănite sub o formă oarecare pentruca să nu se îmbolnăvească în pământ. Totodată se va reteza din tulpina salcâmului înălțimea ce trece peste 20 cm. *La celelalte specii nu se retează tulpina.* Astfel pregătit puiețul se așează în gropi în modul descris mai sus. După plantare se face în jurul puieților din pământ un fel de strachină în care să se adune apa ploilor. Pueții se vor lua dela pepinierele silvice din județ, semnând o dovadă de primire, de către organele comunale, cari îi vor scoate pe loc la pepiniere.

Deasemenea comunicăm itinerariul ce s'a fixat și care trebuie respectat întocmai: 1. Plasa Valea lui Mihai în ziua

de 1 Martie, 2. Pl. Carei în ziua de 2 Martie, 3. Pl. Tășnad în ziua de 4 Martie, 4. Pl. Supur în ziua de 5 Martie, 5. Pl. Șimleu în ziua de 6 Martie, 6. Pl. Crasna în ziua de 7 Martie, 7. Pl. Zălau în ziua de 8 Martie, 8. Pl. Buciumi în ziua de 9 Martie, 9. Pl. Cehul-Silvaniei în ziua de 11 Martie, 10. Pl. Jibou în ziua de 12 Martie. În zilele indicate școalele nu vor ține cursuri, ci întreaga activitate din acea zi va desfășura-o pe teren, lucrând efectiv cu elevii de curs superior, iar cei din cursul inferior vor asista numai. Răspunderea plantațiilor o are învățătorul director considerat șef al plantației, ajutat fiind în atribuțiunile sale de către învățătorii școlii, în mod obligatoriu, bărbați și femei. Organizarea se face în comun acord cu autoritatea administrativă locală și notabilitățile satului. În acest sens s'a dat ordin de către Onor. Prefectura tuturor organelor sale în subordine. În dimineața zilei respective va avea loc pe terenul unde se plantează, o slujbă religioasă după care unul dintre învă. școlii va ține o vorbire scurtă care nu va dura mai mult de 5 minute arătând importanța plantațiilor pomilor fructiferi și forestieri în economia noastră națională, mărinde sursele de venituri și punând în valoare și fixând terenurile surpătoare și sterile.

No. 585 din 12 Martie 1938. **Concursurile societății „Tinerimea Română“.** Urmare ord. nostru No. 529—1938 publicat în Rev. „Școala Noastră“ No. 1—2 938 facem cunoscut că, în capitala acestui județ, în ziua de 17 Aprilie a. c. se va ține un concurs în cadrul societății „Tinerimea Română“ cu elevii școlii primare cls. IV și cls. VII — care să fie de origine etnică Română. Înscriserile se vor face la Revizorat până la data de 11 Aprilie. Concursul va căuta să scoată în evidență gradul de educație patriotică a elevului pe de o parte, iar pe de alta aplicațiile lui deosebite pentru literatură, știință și arte. Ar fi de dorit ca fiecare școală să prezinte neapărat cel puțin câte un elev fie de cls. IV, fie de cls. VII, dintre cei mai bine pregătiți. Concurenții și însoțitorii lor care au la îndemână tren, vor beneficia de o reducere de 75% dus și întors, în care scop, odată cu înscrierea la concurs ne va comunica și stația de plecare. Cei ce se vor distinge, vor fi premiați în cadrul unei serbări ce va avea loc în capitala județului, în prezența autorităților școlare, administrative și a unui delegat al Societății. Elevii premianți vor merge la București, spre a participa în ziua de 28 Aprilie la concursul general al premianților din toată țara cu cei din București și atunci se vor premia cei ce vor reuși, obținând premii ale concursului primar pe țară. Atât elevilor, cât și învățătorilor ai căror școlari vor fi premiați, li se vor distribui pe lângă obiecte de școală — pentru elevi — și Librete ale Casei de Economie, cu sumele de bani depuse în ele. Concurenții însoțiți de învățătorii lor trebuie să sosească în dimineața zilei concursului până la ora 10.

Teza se va da imediat după masă, la o oră aranjată în așa fel, pentruca concurenții să poată pleca acasă, chiar în aceea zi, cu trenurile de după masă. Având în vedere scopul urmărit de societatea „Tinerimea Română“ care își propune să ajute selecționarea elementelor înzestrate de natură cu pricepere, chibzuintă și simțire deosebită, rugăm călduros direcțiunile tuturor școalelor primare de Stat spre a pune tot sufletul pentru reușita acestor concursuri.

No. 1763—1938. Intocmirea planurilor de apărare pasivă a localurilor de școală. În Regulamentul Apărării Pasive contra atacurilor aeriene seria No. 1808, trimis tuturor Primăriilor comunale, la art. 22 sunt încadrate obligațiunile întocmirii planurilor de apărare pasivă ale instituțiunilor școlare de toate gradele. În consecință, invităm direcțiunile școalelor primare și de copii mici de Stat din acest județ, de a lua contact cu comisiunile comunale de apărare pasivă și să întocmească în termen de una lună planurile de apărare pasivă ale localurilor ce ocupă. Aceste planuri vor fi înaintate pentru verificare comisiunilor comunale de apărare pasivă, care își au sediul la Primăriile respective. În compunerea comisiunilor de apărare pasivă intră și delegații învățământului, conform art. 19 din Regl. de Ap. Pasivă. În legătură cu aceasta facem cunoscut că orice lămuriri necesare suplimentare întocmirii acestor lucrări le veți cere dela Serviciul Mobilizării și O. N. T. depe lângă Prefectura județului, unde funcționează delegatul militar pentru chestiunile cari privesc apărarea pasivă.

No. 341—1938. Eliberarea adeverințelor de terminare a 4 cls. primare. Comunicăm în copie ordinul No. 215.806—1937 al Ministerului Educației Naționale spre știre și conformare: Domnule Revizor, Cu prilejul verificării actelor înscrierii la școalele secundare particulare s'a constatat că, foarte multe direcțiuni de școli primare eliberează adeverințe de terminare a 4 clase primare, pe simple bucăți de hârtie, fără să se spună altceva decât numele elevului, fără arătarea numelui părinților, a localității și a datei nașterii copilului, înlesnind în felul acesta substituirii, mai ales când adeverințele sunt întrebuintate de persoane cu nume asemănătoare. Cum aceste adeverințe se dau fără să se facă mențiune în matricolă de eliberarea lor, ele se pot multiplica, transformând astfel numeroși analfabeți în absolvenți de curs primar. Deaceea Ministerul a dispus să binevoști a lua măsurile necesare, să nu se mai elibereze de școli asemenea adeverințe cu lipsurile arătate mai sus. p. Director general, Al. Voinescu, Subdirector, C. Anghelescu.

No. 1032—1932. Frecventarea bisericii, în mod absolut regulat. Comunicăm în copie ord. No. 20170—1938 al Onor. Minist. Ed. Naț. spre știre și strictă conformare: Domnule Revizor, În interesul unei bune educații religios-morale a generației viitoare, atât a celei dela sate, cât și a celei dela

orașe, vă rugăm să luați măsurile cuvenite, aplicându-se dispozițiile din legea învățământului primar, ca învățătorii să meargă cu elevii la biserică, în mod regulat, duminicile și sărbătorile legale, spre a asista la serviciul divin și a forma coruri bisericești. p. Director gen., Al. Voinescu. Subdirector, C. Anghelescu.

No. 1788—1938. Posturile libere în cari urmează să se facă transferări pe data de 1 Septembrie 1938.

Avem onoare a aduce la cunoștință că în Monitorul Oficial No. 53 partea I. din ziua de 5 Martie 1938 s'au publicat posturile devenite vacante până la 1 Ianuarie 1938, în învățământul primar urban și rural din întreaga țară. În județul Sălaj sunt următoarele posturi libere: a) *Posturi vacante pentru maistrii*: 1. Someș-Odorhei 1 p. maestră, 2. Buciumi 1 p. maestră, 3. Sanislău 1 p. maestră, 4. Crasna 1 p. maestru, 5. Buciumi 1 p. agronom, 6. Crasna 1 p. agronom. b) *Posturi vacante la școlile de copii mici*: 1. Ciumesti 1 cond. germ., 2. Foeni 1 cond. germ., 3. Eriu-Sâncraiu 1 cond. rom. c) *Posturi vacante la școlile primare*: 1. Camăr p. IV. B., 2. Căvaș p. III. B., 3. Cehăluți. p. I. B., 4. Foeni p. II. F. germ., 5. Ilișua p. II. F., 6. Leleiu p. I. B., 7. Nușfalău p. IV. B., 8. Sanislău p. IV. B., 9. Sanislău p. IX. B., 10. Sărmășag p. IV. B., 11. Uileacul-Silv. p. I. B., 12. Bilgez p. I. B., 13. Drighiu p. I. B., 14. Gălgău p. II. F., 15. Giurtelecul-Șimleului p. III. B., 16. Hodod p. II. F., 17. Pățal p. I. B., 18. Săg p. I. B., 19. Turbuța p. I. B., 20. Unimăt p. II. F. Învățătorii cari doresc să fie transferați în posturile publicate vacante, sau care eventual ar deveni vacante prin transferările altora, să facă cereri de transferare pe care le vor înainta până la 1 Aprilie 1938, Inspectoratului școlar al Reg. II școlare Oradea. Aceste transferări se vor face cu îndeplinirea și aplicarea strictă a dispozițiilor și condițiilor stabilite prin art. 123, 124, 130 și 69 din legea învățământului primar, din 8 Aprilie 1937. Învățătorii confirmați, cărora li s'au incredințat posturi din cele publicate la transferări, precum și învățătorii români numiți la școli cu secții germane pe data de 15 Septembrie 1937 cari nu au calificare spre a preda limba germană, vor cere transferarea, în termen legal, din aceste posturi.

No. 413—1938. Editarea unei reviste de psihologie. Publicăm adresa Institutul de Psihologie Experimentală, Comparată și Aplicată Cluj, Str. Regală Nr. 29 și o recomandăm în atenția învățătorilor. „Mult Stimată Doamnă Revizor, Institutul de Psihologie al Universității din Cluj, pe care îl conduc, în dorința sa de a contribui la o cât mai largă dezvoltare și aplicare a psihologiei în țara noastră, a hotărât editarea unei reviste de psihologie. Aplicările psihologiei la școală, anume la cunoașterea individualității elevului, pe baze de fișe, teste și chestionare, precum și aplicările psihologiei la metoda de predare și învățare cât și aplicările la educație cu formarea caracterului,

vor constitui temele cele mai dezbătute ale revistei. Socotind că toate aceste teme vă interesează de aproape, îmi permit a vă trimite, cu poșta de azi, 50 exemplare dintr'o scrisoare tipărită, privitoare la revistă, apelând la bunăvoință Dv. de a le distribui în limita posibilităților, școlilor și învățătorilor din subordinea Dv. Ne-ați face un real serviciu, aducând prin aceasta la cunoștința corpului învățătoresc, năzuințele noastre exprimate mai sus. Primiți, Vă rog, Domnule Revizor, odată cu mulțumirile mele anticipate și asigurarea considerațiunii mele. Prof. F. Ștefănescu Goangă."

No. 1151—1938. „**Săptămâna Pedagogică**“. Comunicăm în copie ordinul No. 708—1938 al Onor. Minist. Ed. Naț. spre știre pentru cei interesați: Domnule Revizor, Seminarul Pedagogic, depe lângă Universitatea din Cernăuți, a hotărât să organizeze și anul acesta, între 15—22 Aprilie, o „Săptămână Pedagogică“, când se vor trata, de către profesori specialiști, probleme de pedagogie, psihologie, istorie și limba română. Ministerul găsind că această „Săptămână Pedagogică“ este folositoare, în special acelor profesori, învățători și învățătoare din întreaga țară, care simte nevoia unei adânciri a pregătirii pentru misiunea lor, aprobă să participe la aceste cursuri. Membrii corpului didactic, ce vor participa, Ministerul le aprobă să absenteze dela școală trei zile, înainte de începutul vacanței de Paști, însă absențele nu li se vor motiva decât pe baza unei adeverințe liberată de direcțiunea seminarului pedagogic din Cernăuți. Vă rugăm să aduceți aceasta la cunoștința membrilor corpului didactic din județul Dvs. p. Director gen., C. Popescu. Șeful serviciului, M. O. Ionescu.

Revizor școlar, **Petre Popescu.**

◆ POȘTA REDACȚIEI ◆

1. Dl V. Gr. P. Regretăm foarte mult că articolul „Lecțiile de gramatică“ a intrat după aranjarea materialului sub tipar și astfel nu l-am putut publica în numărul de față.

2. Dl P. Ș. „Farmecul primului început“ nu e potrivit pentru programul revistei noastre. Încercați la o revistă pur literară.

3. Dl I. L. Chuț. Articolele trimise le-am primit și în marginile posibilității, cele potrivite se vor publica.

4. Mai multora. Deocamdată nu putem satisface dorința de-a publica textul noii constituții. Suntem însă de acord să se publice. Într'un număr viitor.

Urări de bine și: „Sănătate“

REDAȚIA.